

KOMMUNIST

Arbejdsgiverforeningen gået amok

Samfundssind et ukendt begreb for DA – undtagen når det gælder angreb på de fattigste

Af Betty F. Carlsson

■ Man tror det er løgn, men den er god nok. Sagen om de børsnoterede virksomheder der har overført 87 milliarder kroner til deres aktionærs bankkonto frem for at investere det ekstreme overskud i nye arbejdspladser, løber som en skandale over hele landet.

I den situation og uden blusel går den nye direktør for Dansk Arbejdsgiverforening, Jacob Holbraad, ud i offentligheden og langer ud efter de danske arbejdsløse, der må se i vejviseren efter nye arbejdspladser.

Grådighed kender ikke grænser

"Der skal saneres i overførselsindkomsterne. Ydelserne skal være lavere og færre skal have dem. Staten skal fremover visiterer til førtidspension fordi kommunerne er for blødsødne," lyder det fra den økonomisk velpolstrede

ignorant i DA's direktørstol til ugebrevet A4.

At han ikke kender til virkeligheden ses ud af hans udtalelse om at "man må have pligt til at tage et arbejde hvor arbejdet er. Hvis rengøringsopgaven nu er på Fyn, og man bor i København, så skal man være villig til at tage jobbet på Fyn".

Det må være undgået hans opmærksomhed, at rengøringsarbejde normalt finder sted fra kl. 6 om morgenen, og at der hverken går busser til toget eller tog til Fyn fra Jylland eller København, der kan sørge for at man kan møde på arbejde til tiden.

Det var nok også en god ide at den aggressive direktør fandt ud af at arbejdsløse på kontanthjælp skal sælge deres bil, hvis de har haft en sådan inden de måtte ty til kontanthjælpen. Helt efter bogen om at mer' vil have mer', mener direktøren at virksomhedspraktik med løntilskud skal i fokus.

Dansen om guldkalven er så samfundsskadelig at danserne må stoppes

Ydelser falder med 18%

Direktørens udfald mod de fattigste arbejdsløse må være fostret i en champagnerus. Men alligevel er det sådan, at Dansk Arbejdsgiverforenings venner i regeringen allerede har gjort en stor indsats for at honorere kravene fra de ekstremt riges forening. Regeringens forslag til et nyt kontanthjælpsloft, der skal behandles i folketinget den 3. februar, vil reducere ydelserne til kontanthjælpsmodtagere med 18%. Det betyder

3.350 kr. mindre om måneden. Det oplyser 3F, der har set på Beskæftigelsesministeriets tal. I alle tilfælde handler det om kontanthjælpsmodtagere der er forsørgere til børn. Det er skammeligt.

To mod en

Regeringen har indkaldt arbejdsmarkedets parter til trepartsforhandlinger i foråret. Meget smart. Den tidligere direktør for DA er blevet gjort til beskæftigelsesminister, og han bliver bakket op af sin

efterfølger. Sammen skal de to så forhandle med LO. Man kan så kun sætte sin lid til at LO-formanden har noteret sig, at de 87 milliarder gavekroner til aktionærerne kunne have betydet 27.000 nye arbejdspladser, som danskerne og det danske samfund har akut brug for.

Denne udprægede mangel på samfundssind, som kommer til udtryk i udtalelsen gør, at den nye direktør ingen legitimitet har, når han blander sig i samfundsspørgsmål.

– Læs mere Økonomi side 5

Kommunalt oprør nødvendigt

Finanslovsaftalen underminerede økonomaftalen med kommunerne

■ Når kommunerne indgår en økonomaftale med finansministeriet i forsommeren, har de fremover finanslovsforhandlingerne om efteråret som blind makker.

Det er hvad der skete for dette års økonomi for finansloven 2016 og kommunernes budget for 2016. Der blev indført et omprioreringsbidrag i

finanslovsaftalerne som betød, at kommunernes udgiftsloft blev reduceret med 2,4 mia. kroner i 2017 og 4,7 mia. i 2018, mens statens udgiftsloft til gengæld blev hævet med samme beløb.

Rammer borgernær velfærd

Det har skabt forståelig

utilfredshed i kommunerne. Regeringens strategi med dette er at overføre stadig flere opgaver til kommunerne, samtidig med at staten har styring af kommunernes økonomi, og hvad kommunerne skal bruge penge på.

Det gælder f.eks. DF's besynderlige "værdighedsbidrag" til ældreomsorgen og

hvad de ellers kan finde på at øremærke i finanslovsforhandlinger.

Flere afskedigelser

Stramningerne kommer til at betyde afskedigelser. Det ligger også klart. Der er derfor kun én vej frem, og det er et kommunalt oprør. Det kommer – trods utilfredsheden –

ikke af sig selv, ikke mindst af partiloyale grunde. Derfor har lokalbefolkningerne, lokale organisationer, fagbevægelsen og progressive kommuner en nødvendig opgave foran sig: At starte og udbrede oprøret mod statens – EU dikterede – angreb på velfærd og beskæftigelse.

–bfc

Leder

Uorden i verdensordenen

Da det lykkedes at få genetableret kapitalismen i Sovjetunionen og de socialistiske lande i Europa, proklamerede USA sejrstolt "Den ny verdensorden". Denne ny verdensorden lagde ud med en lynkrig mod olielandet Irak, begrundet i nogle – viste det sig – manipulerede billeder af kuvøse børn, der blev slagtet. USA opkastede sig som verdens politibetjent for indførelse af deres særlige profitstyrede form for moral og demokrati.

Krige og kriser

Senere har den ene krig affødt den næste, og den fredsdvidende, som mange naivt håbede på, er blevet til en eksplosiv oprustning, og til en guldgrube for våbenindustrien og våbenhandlere. Det er sket både på det mindre plan, hvor der i USA er rekord i salget af private våben, som bruges til at slå hinanden ihjel med, og på verdensplan hvor oprustningen, krigen og deres følgevirkning: terrorbekæmpelse og flygtninge nu tynger de slunkne statskasser.

Disse store udgifter fik dog konkurrence af udgifter, der skyldtes kapitalismens kriser. Den seneste fra 2008 blev ikke alene dyr, da finanskapitalen skulle reddes, men også med krisernes følgevirkninger: arbejdsløshed, boligkrak, recession, eksplosiv skattesvindler, skattelettelser, tilskud til virksomheder og nye fordyrende privatiseringer.

Farlig opløsning

Kapitalismen som samfundssystem har reageret som både forventet og allerede forudset af Marx. Kravet om hurtig profit er skærpet. Jordens ressourcer udnyttes ud over bæredygtigheden, fuld fart på ny kolonialisering, og skærpet konkurrence indbyrdes om markeder. Som Marx allerede forudså, bærer kapitalismen sin egen undergang i sig med sine kortsigtede og umættelige krav til maksimal profit. Ekstreme klimaproblemer og stigende fattigdom og ulighed er endnu en pind til ligkisten. Men en farlig pind.

I sin værste tænkelige konsekvens vil Kapitalismen tage vor klode og menneskeheden med sig i sit fald. Med sin ideologiske Krig mod socialismen og sin del og hersk strategi har kapitalismen endnu engang banet vejen for fascismen, hvor arbejderklassen, der er hårdt ramt af kapitalismens krise, animeres til at sparke nedad og finde imaginære fjendebilleder blandt andre ramte.

Nederlag på nederlag

Den proklamerede nye verdensorden er brudt sammen. USA har ikke kunnet opretholde sin position som Verdens politibetjent, trods NATO, EU, og andre magtinstitutioner. NATOs store plan for "Det nye Mellemøsten" er mildt sagt gået i opløsning med de mange tabte krige, det efterfølgende kaos og de af USA uddannede og bevæbnede med-sammensvorne, der har vendt våbnene mod deres mæcen.

Også den økonomiske lederrolle røg med krisen, hvilket "ikke-vestlig" kapital udnyttede. Verden er jo langt større end det såkaldte Vesten, og deres økonomiske og politiske interesser varetages lige så nidkært som "Vestens"; et faktum som de vestlige imperialister arrogant havde overset. Monopolkapitalens mønsterprojekt, EU, står nu også overfor at bryde sammen, og reagerer ligesom kapitalismen selv med paniske tiltag for "mere EU". Som andre døende samfundsformationer glemte de det folkelige element.

Kapitalismen som samfundssystem er en kolos på papirfodder – værdiløse værdipapirfodder. Men hvis vi ikke skal rives med i systemets fald, må der gøres op med illusioner om at det er muligt at styre, tæmme eller forbedre kapitalismen, og der må opnås enighed om det socialistiske alternativ. Det er på høje tide.

Det er flygtningenes skyld...

Statsministerens tale om "ordentlighed" er hykleri af værste skuffe

Af Lilli Rodeck

■ I statsministerens nytårstale understregede Lars Løkke, at der på grund af flygtningepresset vil være færre midler til sundhed, uddannelse og velfærd.

Det er en farlig retorik, der kan få uhyggelige konsekvenser, som vi tidligere har gennemlevet, da vor nabo mod syd lagde skylden for arbejdsløshed og fattigdom på en bestemt gruppe mennesker, dengang jøderne.

Den triste sandhed er, at vores velfærd trues mere af danske politikere og deres hang til skattelettelser.

Bevidst fattiggørelse

Under Fogh Rasmussen blev fattigdomsydelsen opfundet for at sikre udlændinge så ringe vilkår som muligt. Målet var at piske dem ud på et arbejdsmarked, som ikke ønsker dem.

Mange danske familier blev hårdt ramt af fattigdom, som øgedes kraftigt. Vi kom til igen at opleve børn, som ikke fik sund mad og nyt tøj, fordi forældrene ikke havde råd. Helt galt gik det for enlige med børn.

Hvor vi gik og troede at

børnefattigdom hørte historien til, voksede antallet af fattige børn eksplosivt.

Ved regeringsskiftet forsvandt den forhadte fattigdomsydelse. I stedet for blev syge, arbejdsløse og handicappede angrebet med reformer, som halverede sygedagpengeperioden og næsten gjorde det umuligt at få førtidspension. Målet var, at alle med puls skulle arbejde, om det så kun var en time om ugen.

Samtidigt halverede man arbejdsløshedsdagpengeperioden og fordoblede optjeningskravene.

Prioriteringer

Disse forringelser kom længe før det man kalder "flygtningekrisen". Grunden til forringelserne ligger snarere hos EU og deres snævre regler for statsbudgetter.

Og mens man indførte forringelser, som uden tvivl har kostet menneskeliv, forhandlede man dels om nye kampfly, sendte soldater og F16 på missioner i Langtbortistan og sendte milliarder af kroner via Skat til udenlandske svindlere. Der var ingen smalle steder her.

Med en ny regering blev fattigdomsydelsen under et andet navn genindført. Dette skete, inden flygtninge fra Syrien vandrede af danske motorveje. Igen vil antallet af fattige stige voldsomt.

Tilbageskridt

Samtidig med alle disse forringelser bygges "supersygehuse", som kommer til

at blive skrabede hospitaler, fordi budgettet for bygningen er for skrabet. Det var tydeligt inden det første spadestik.

"Supersygehusene" bliver kommende slumhospitaler, hvor antallet af sengepladser er mindre end behovet. Altså de laver et sundhedssystem, som ikke lever op til forventningerne, hverken hos de kommende patienter, det kommende personale eller politikerne.

Men det er ikke så underligt. Alt hvad angår uddannelse, sundhed og omsorg er allerede nu af så dårlig kvalitet, at man næsten længes efter 60'erne, hvor skoler lå hvor man boede, hospitaler lå i alle byer og der var noget som hed "husmoderafløser", når man var syg.

Ingen "ordentlighed"

Løkke taler gentagne gange om "ordentlighed", men han ved ikke, hvad ordet betyder.

"Ordentlighed" indebærer, at alle i vort samfund har råd til mindst tre måltider om dagen, at ingen fryser fordi man ikke har råd til opvarmning og varmt tøj, at man har råd til medicin og et sted at bo. Regeringen har via deres integrationsydelse handlet modsat af "ordentlighed". I nullet fik fattigdomsydelserne lidt over 760 mennesker i job.

Af det kan man lære, at pisk med fattigdom ikke skaber job til fattige, og at arbejdsgiverne ikke ønsker at ansætte de mennesker, der er ramt af fattigdom.

KOMMUNIST

25. årgang

Udgivet af Kommunistisk Parti i Danmark
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 88 28 33
Bankkonto 5322 0311328

www.kommunisterne.dk
E-mail: kpid@kommunisterne.dk

Ansvarlig overfor presseloven:
Betty Frydensbjerg Carlsson

Faglig/uddannelsesredaktion:
Martin Jensen
Martin42@live.dk

Redaktion:
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 16 28 33

ISSN 0906-544X

Abonnement:
Halvårs 165,- kr.
Helårs 275,- kr.
Løssalg: 20,- kr.

Redigering af februar-nummeret er afsluttet 25. januar. Afleveret til Post Danmark: 27. januar.

Deadline kommende nummer: 12. februar. Afleveres til Post Danmark: 24. februar 2016.

Sats: Karen Hedegaard
Tryk: Kailow Graphic

Sådan er kapitalismen

Lukker for mennesker – åbner for storkapitalen

Af Arne Cheller, Kommunistisk Parti i Danmark

■ DR 1 sender i disse uger dramaserien "Bedrag", der handler om økonomisk kriminalitet.

Økonomisk kriminalitet, øst-arbejdere, alternativ energi, grådighed og ambition, uhæmmet kapitalisme, moralske og etiske gråzoner – den indeholder det hele, men kunne ligeså godt handle om politisk kriminalitet. Regeringen vil gøre 2016 til et år, hvor vi "skal passe på Danmark", et slagord hyppigt brugt i statsministerens nytårstale, men hvordan går det med at passe på Danmark og det arbejdende folk, der udgør majoriteten?

Hykleriet

Hyklere er det ord der passer bedst på EU-ja partierne, som ønskede en ophævelse af retsforbeholdet. De taler nu om at passe på Danmark, partier hvis intention er stadig mere integration i EU og støtte til TTIP (Transatlantisk investerings- og handelsaftale). Imens den politiske debat om hvordan man kan stoppe de nødstedte mennesker fra Mellemøsten, Afrika og Asien foregår, forhandler EU om TTIP, der skal åbne de europæiske grænser fuldstændigt for den amerikanske monopolkapital – og vice versa.

Forhandlingerne foregår bag hermetisk lukkede døre og har stået på i flere år. EU ønsker at 2016 bliver året, hvor aftalen kommer i hus. Det er på høje tid at oplysning og kamp mod TTIP bliver sat på dagsordenen, ellers ender det med et gigantisk transatlantisk indre marked. Nøjagtigt som EU's politik har været for monopolkapitalen imod arbejderklassen, vil en

TTIP-aftale med USA betyde endnu mere kapitalistisk verdensorden, med mindre regulering og mere kapitalistisk kappestrid som redskaber til at presse omkostningerne ned og profitten op. En TTIP-aftale vil ligeledes åbne en ladeport for lovgivningsmæssig konvergens. Det betyder på jævnt dansk, at Danmark skal tage USA's regering med på råd, hver gang man i fremtiden overvejer nye love og regler af handelsmæssig relevans.

Bedraget

Med TTIP følger også et transatlantisk voldgiftssystem, hvor f.eks. amerikanske monopoler og virksomheder kan omgå EU's nationale domstole og rejse erstatningssager mod europæiske regeringer, hvis f.eks. en miljølov fratager dem en forventet profit.

Da forhandlingerne startede i 2013 var der nærmest udelt politisk begejstring fra de konservative til SF. "Betydningen af det her kan næsten ikke overvurderes," sagde SF's daværende handelsminister, nuværende partiformand Pia Olsen Dyhr. Siden er glansbilledet krakeleret, og modstanden i EU-landene vokset markant.

På trods af modstand fra organisationer i hele Europa og USA er de herskende politikere og fag-toppen indstillet på, at aftalen skal gennemføres. De argumenterer med, at vi alle vil blive rigere af at handle med "hinanden". Men der står mindst et spørgsmål ubesvaret: Hvorfor skal monopolkapitalen have deres eget voldgiftssystem over alle nationale retsinstanser? Hvorfor skal monopolkapitalens interesser være omdrej-

ningspunktet i en aftale om frihandel?

TTIP-aftalen er en fortsættelse af monopolernes enevælde, en politik der står i fuldstændig modsætning til arbejderklassens grundlæggende behov og interesser. Vi må bekæmpe de tomme løfter, som EU politikerne fremfører om TTIP, og afsløre både de borgerlige / socialdemokratiske og de nye opportunistiske kræfter, der arbejder i Det Europæiske Venstreparti, og som tror, at EU kan ændres indefra. EU, TTIP-aftalen og NATO kan ikke reformeres, men skal afvises i deres helhed.

Vor tids klassekamp

Vi skal passe på Danmark, men hvem er vi? Er det de politikere, der efter afstemningen i december 2015 gang på gang fandt det nødvendigt at gentage, at flertallets beslutning ville blive respekteret. Der er tillidskrise mellem store dele af folket og de herskende politikere. Denne konstatering indkapsler de tiltagende skel, som findes i alle de vestlige kapitalistiske

lande, mellem på den ene side "professionalisering" og "teknokratisering" af politik og på den anden side folkenes tiltagende afstand og afmagt fra de politiske processer og beslutninger – vor tids klassekamp. Eksemplerne er talrige, hvor der er begået løftebrud eller tilsidesættelse af folkelige protester som for eksempel, da den socialdemokratiske regering solgte Dong-aktier til Goldman Sachs.

Kapitalismens krise og dens overgang til en fuldstændig markedsdomineret økonomi medfører mindre samhørighed i den politiske elite og tiltagende økonomisk ulighed.

Stop bedragerne

Under disse omstændigheder består den herskende politiske klasses opgaver i at varetage monopolerne og elitens økonomiske interesser, og samtidig – ikke mindst – at neutralisere potentiel folkelig modstand.

"Hvis vi ikke tør sætte os på en fortovscafe i Paris for at drikke en kop kaffe, så har vi for alvor tabt" sagde Stats-

ministeren i sin nytårstale i forsvaret for det borgerlige demokrati. I dagene efter angrebet i Paris var en folkelig bevægelse i gang med aktiviteter til klimatopmødet COP21, der blev afholdt i december. Af hensyn til den "nationale sikkerhed" og med hjemmel i en national undtagelsestilstand, blev denne bevægelse imidlertid bremset. Klima demonstrationer blev erklæret forbudt. Hvis Lars Løkke, og med ham andre, vil passe på Danmark og deres borgerlige demokrati, kunne han i sin nytårstale passende have sagt, at "hvis vi ikke tør demonstrere i gaderne, har vi for alvor tabt." I stedet valgte han at gøre fortovscafeerne til det, som vi for alt i verden ikke må miste. Men nej, tanken om et folkeligt engagement i samfundet med nyskabelse og fremskridt skal bekæmpes. Ingen ret til demonstrationer og strejker, ingen kritik af magten. Stop det "Passe på Danmark" vrøvl, men det kræver et kollektivt og organiseret oprør, hvis vi skal holde op med at leve for blot at gøre de rige rigere og endnu mere magtfulde.

Bliv din egen chef

Lokketoner skal få flere til at arbejde "freelance"

Af Betty F. Carlsson

■ Vi skal være mere innovative. Vi hører det og læser det hele tiden. Tænk tanken Ceva konkluderer i en ny rapport, at flere og flere danskere vil komme til at arbejde som freelancere eller på freelancevilkår.

En såkaldt superiværksætter har startet en platform for formidling af freelancere, og han argumenterer med at en stor del af befolkningen i USA og Europa ikke har nogen fast arbejdsgiver.

Det er mest udbredt i England og i USA. I USA drejer det sig om hele 34% af arbejdsstyrken, og med den store og udbredte fattigdom i USA, er det et eksempel til skræk og advarsel.

– Opgøret med de faste rammer er kommet for at blive, mener superiværksætteren, fordi mange ønsker at have en hverdag, som de selv kan tilrettelægge, så de f.eks. kan hente børnene tidligere. Det er en kæmpe trend in-

Det er fedt at være sin egen boss til typisk 150 kr. i timen, mener private freelanceformidlingsfirmaer.

ternationalt, og det kommer også her, fastslår han. Det er nemlig frihed, og mange danskere skulle angiveligt sætte frihed over en fast månedlig

løn og pensionsopsparing, mener han.

Arbejdende fattige

Når man er selvstændig,

må man selv betale, hvis man bliver syg, og man må selv spare op til pensionen, ligesom man i langt de fleste tilfælde ikke har nogen opsi-

gelse af sine tjenesteydelser. – Det er en forandring af vilkårene på arbejdsmarkedet, fastslår iværksætteren, men det er sjældent, at jeg møder

NYT FRA ARBEJDSMARKEDET

Et rigtigt arbejdsgiverår

Arbejdsgiverne kan finde det brede smil frem i 2016, for det er deres år, hvad angår helligdage og mærkedage. I 2016 skal de undvære deres ansatte færre gange, end de gjorde i 2015. Det skyldes, at kun otte helligdage og mærkedage falder på hverdage.

I alt er der 13 helligdage og mærkedage på et år, og knap en tredjedel af dem ligger i en weekend i 2016. Året startede med en fredag og sluttede med nytårsaftensdag på en lørdag. I julen ligger juleaftensdag, 1. juledag og 2. juledag fordelt på to weekenddage og en hverdag.

Ind i mellem kommer påsken, Store Bededag, Kristi Himmelfartsdag og pinsen, som giver seks fridage i alt. De falder som altid på to mandage, to torsdage og to fredage.

1. maj ligger på en søndag.

Og Grundlovsdag 5. juni ligger på en søndag.

Det betyder, at 2016 kan udløse op til otte fridage uden for den almindelige feriekalender. I 2017 er udsigten lidt bedre end 2016, da der udløses ni ekstra fridage.

Fagbladet 3F

Sparer på børnene

Kommunerne har planer om massive besparelser på udgifterne til børn i år. Det viser beregninger, som Bureau 2000 har foretaget for FOA på baggrund af de kommunale 2016-budgetter.

668 millioner kroner. Så meget skal kommunerne spare på udgifterne til dagtilbud, når der er taget højde for udviklingen i børnetallet og KL's pris- og lønfremskrivning. De store besparelser bekymrer FOA's pædagogiske sektor.

"Når vi holder de kommunale budgettal op imod

udviklingen i børnetallet og pris- og lønudviklingen, så kan vi se en massiv besparelse på børneområdet på mere end en halv milliard kroner. Det er klart at det vil kunne mærkes på kvaliteten, og det vil ramme både børn og medarbejdere," siger formand for FOA's pædagogiske sektor Mogens Bech Madsen.

Langt størstedelen af besparelsen sker på dagplejen, som vil opleve en reduktion på cirka 8 procent, selvom antallet af de helt små børn er stigende.

FOA

Indslusningsløn

Regeringen er sammen med Dansk Byggeri og Dansk Flygtningehjælp kommet med et udspil, der skal sikre flygtninge en tilknytning til arbejdsmarkedet. Men lønnen bliver en særlig lav indslusningsløn.

Finansminister Claus Hjort Frederiksen synes så godt om ideen om en særlig lav løn til flygtninge, at han vil have det med i trepartsforhandlingerne til foråret. Men fagbevægelsen protesterer allerede nu.

"Jeg opfatter udspillet som diskrimination og social dumping, det vil vi ikke se på med milde øjne. Der vil være arbejdsgivere, som vil se dette her som en mulighed for at få billig arbejdskraft," siger Per Olsen, tidligere formand for Byggefagenes Samvirke.

Også fra 3F ungdom lyder der kritik. Mandag den 11. januar gik de på gaden med en flyer, der kalder det "Respektløst og uansvarligt" at give lavere løn til flygtninge.

3F Bygge- Jord- og Miljøarbejdernes Fagforening

(Den massive modstand har nu fået regeringen til at droppe forslaget – indtil videre.)

Kommuner i knibe

Det stadig stigende antal af flygtningebørn betyder, at kommunerne står til at mangler 80 nye daginstitutioner, 300 modtageklasser og 1200 pædagoger, hvis den nuværende normering skal holde.

I et nyt notat, som Politiken er kommet i besiddelse af, vurderer Kommunernes Landsforening (KL), at kommunerne får brug for ekstra pædagoger, hvis der skal være hænder nok til at modtage børnene blandt de 17.000 nye flygtninge, der forventes at komme til Danmark i år.

Men ifølge Politiken er det uklart, om det i sidste ende er staten eller kommunerne, der betaler de omkostninger, flygtningepresset fører med sig.

KL formand Martin Damm mener, at her er tale om et akut problem.

"Det er min holdning, at

folk, der er kede af det. Jeg ved selvfølgelig ikke, hvordan de har det, når de er 70 og ikke har fået sparet op til pensionen.

Men her og nu betyder det rigtigt meget, at de kan styre deres tid selv. Mange kører rundt med en indkomst, som man ikke ville mene, at en kontanthjælpsmodtager kan leve for. Men holdningen er sådan lidt: Ja, ja, og hvad så. Det der tæller er at kunne tilrettelægge det hele lidt federe og få balance i tilværelsen frem for arbejde i faste rammer, udtaler oraklet til Berlingske.

Det sniger sig ind

Tendensen fra arbejdsgivernes side med at "outsourc" ansattes arbejde til små selvstændige enheder er ikke noget nyt.

Det gælder især inden for HK-området og håndværk. "Arme og ben"-virksomheder kaldes det af fagbevægelsen. Arbejdsgiverne sparer jo mange penge på at undgå

sociale og overenskomstnæssige rettigheder.

Også kommunerne og regionerne opererer med dette, f.eks. inden for forskellige terapeutfag, hvor man efter endt uddannelse skal etablere sig som selvstændig og sælge sine ydelser til plejehjem, sygehuse og andre offentlige institutioner, hvor man førhen var ansat.

Hundredetusinder uden sikkerhedsnet

Naturligvis er fagbevægelsen dybt bekymret. Forbundsformanden for HK, Kim Simonsen siger: Fortsætter tendensen sådan, som den har gjort i udlandet, kommer vi til at stå med hundredetusinder af danskere, som ikke er dækket af en overenskomst, eller på anden måde er omfattet af et socialt sikkerhedsnetværk ved barsel, sygdom eller når de skal på pension.

Samtidig er der bekymring for de nye IT-teknologiske formidlingsfora, som er i stil med AirBnB og Uber. Sidstnævnte

problem bekymrer også f.eks. arbejdsgiverforeningen Dansk Erhverv, som mener de nye former for tjenester udfordrer den måde, man driver virksomhed på i Danmark.

Stil krav

At danske ansatte er utrygge, pressede og stressede er sandt. Det viser klare tal. At forældre også gerne vil hente deres børn tidligere fra de overfyldte daginstitutioner med for få pædagoger er også sandt.

Det handler for fagbevægelsen om at få forbedret overenskomsterne i forhold til arbejdstiden. Med de afsindigt store overskud i virksomhederne, der lige er præsenteret, skulle der være rigeligt råd.

Men det drejer sig også om at sætte en stopper for skiftede regeringers underminering af kommunernes økonomi, så der er penge til anstændige forhold for både børnene, lærere og pædagoger i skoler og institutioner.

Redigeret af Martin Jensen

regeringen bliver nødt til at udvise mere ansvar over for den opgave, kommunerne står over for."

"Da normeringerne i forvejen er historisk dårlige mange steder, er regeringen nødt til at hjælpe kommunerne økonomisk," mener BUPL's formand Elisa Bergmann.

"Landets vuggestuer og børnehaver er pressede lige nu. Der mangler hele 4.400 fuldtidsansatte pædagoger, hvis man sammenligner normeringen i dag med niveauet i 2009. Vi bakker KL op i denne sag. Flygtningepres og omprioriteringsbidrag er en rigtig dårlig cocktail," fastslår hun.

BUPL

Bistandsmodtagere må tjene penge

En række kontanthjælpsmodtagere i 14 kommuner er med i en forsøgsordning, der hedder 'Dag til Dag Jobber',

hvor de må beholde det meste af det de tjener, uden modregning.

Ordningen har nu fået en række kontanthjælpsmodtagere i Sønderborg Kommune ud på arbejdsmarkedet, med stor succes, fortæller jobkonsulent Linette Stave Giebel:

"De har taget rigtig godt imod tilbuddet, det er specielt det her økonomiske incitament i projektet, som gør, at de er meget motiverede for at tage et dag til dag job," siger hun til DR Syd.

Virksomhederne som er med i ordningen, må ansætte kontanthjælpsmodtagerne 8 til 15 timer om ugen. Og kontanthjælpsmodtagerne må beholde omkring 70 procent af den løn de får.

I alt er 14 kommuner med i ordningen: Aabenraa, Allerød, Ballerup, Halsnæs, Hedensted, Horsens, Vejle, Sønderborg, Aarhus, Kalundborg,

Odsherred, Stevn, Tønder og Køge.

DK Nyt

Længere ventetider

Regeringens beslutning om at flytte medarbejdere fra Ankestyrelsen til Aalborg betyder, at borgere må vente længere på at få klagesager afgjort.

For første gang erkender regeringen nu, at den store udflytning af offentlige arbejdspladser vil resultere i længere sagsbehandlingstider. Først i 2018 ventes Ankestyrelsen at nå målsætningen om en 'liggetid' på maksimalt 2,5 måneder for social- og beskæftigelsessager. Flytningen af medarbejdere fra København til Aalborg vil kunne mærkes på alle Ankestyrelsens områder. Både når det gælder klager over social- og beskæftigelsessager, børnesager og arbejdsskadesager.

Avisen.dk

ØKONOMI

Af Bo Møller

Bare man var storaktionær!

Hvis man har været så heldig at eje aktier – og helst mange af dem – så er ens lykke gjort. Aktiekurserne er bare steget og steget de senere år. Siden før krisen i første del af 2008 er kurserne steget med mere end 100 pct., og bare det seneste år er kurserne stegt med 28 pct. Danmarks Nationalbank har for kort tid siden oplyst, at de børsnoterede selskaber i 2015 udbetalte ikke mindre end 87 milliarder kr. i udbytte til aktionærene. Det er det største beløb nogensinde, og det er mere end dobbelt så stort som i 2014! Hertil kommer så udbetalingerne til ejerne af aktier, der ikke handles på børsen. Her er udbytterne meget større, men der foreligger desværre ikke nye tal. Alene Mærsk udbetalte sidste år 27 milliarder kr. i udbytte, så selv om oliepriserne er faldet, er Mærsk altså ikke helt til tiggerstaven!

Så det er ikke de store virksomheder eller aktionærene, vi som kommunister skal have ondt af.

Hvem skaber overskuddet?

Selskaberne har været dygtige til at tjene penge de senere år – krise eller ikke krise – siger de borgerlige økonomer. Men en mere præcis analyse vil vise, at selskaberne har været dygtige til at presse overskud ud af de hårdt arbejdende ansatte – såvel danske som billigere importeret arbejdskraft.

Mens udbytterne til aktionærene steg til mere end det dobbelte i forhold til 2014, så var situationen en lidt anden for lønmodtagerne. De privatansatte lønmodtageres løn steg i samme periode ikke til noget, der nærmere sig det dobbelt, men kun med 2,5 pct. AE-Rådet bemærker, at det er meget uheldigt blot at hæve udbytterne til aktionærene. I stedet kunne de voksede overskud investeres i ny produktion. Finansministeriet har beregnet, at hvis investeringerne var på niveau som før krisen, så vil der kunne skabes 27.000 nye arbejdspladser.

Det er ikke sjovt at være fattig

Så er det sjovt at være aktionær, så er det mindre sjovt at være lønmodtager, og det er slet ikke sjovt at være kontanthjælpsmodtager. Er man så uheldig at være flygtning her i landet, så er man havnet i den rene elendighed, for regeringen og socialdemokratiet har – støttet af andre partier i folketinget – gjort hvad de kunne for at gøre livet så surt som muligt for de fattigste.

Integrationsydelsen, som flygtningene modtager i den første tid i landet, er drastisk sat ned, og samtidig har politiet fået lov til at stjæle flygtningenes ejendele, hvis de vurderes til at være mere end 10.000 kr. værd.

Globalt ser det skidt ud

Men det er ikke kun her i landet, at de rige bliver rigere. Det er en global udvikling. Nye tal viser, at der nu er 896 millioner mennesker, der ikke bare lever i fattigdom, men i ekstrem fattigdom. 663 millioner har ikke adgang til rent vand. Men omvendt ejer blot 62 personer i verden tilsammen lige så meget som den fattigste halvdel af jordens befolkning.

De rige er blevet meget rigere, og de fattige er blevet fattigere. De allerrigeste har haft en pæn formuestigning på ikke mindre end 44 pct. siden 2010. Omvendt har de fattigste 3,5 milliarder mennesker haft et fald i deres 'formue' på 41 pct. Særlig smart for de rigeste er det så, at deres penge ofte er placeret i lyssky skattely i Luxembourg eller på små øer rundt omkring. Så slipper de nemlig for at betale skat af renterne og udbytterne. Bistandsorganisationen Oxfam har beregnet, at hvis der blev betalt almindelig skat af den indkomst, de rigeste får fra deres formuer i skattelylandene, ville der være et overskud på 190 milliarder dollars, der kunne bruges til at gøre et pænt indhug i den globale fattigdom.

Bistandsorganisationen IBIS har iværksat en underskriftindsamling, der kræver, at der sættes en stopper for skattely. Du kan skrive under på denne adresse:

<http://ibis.dk/campaigns/saet-en-stopper-skattely/>

Voldsomt fald i positiv aktivering

– til gengæld trives den ydmygende erhvervspraktik

■ Elendighederne ved den seneste arbejdsmarkedsreform er til at få øje på. En af de nyere konstateringer er, at antallet af aktiverede ledige er faldet med en tredjedel siden starten i januar 2015.

I tørre tal var faldet i antallet af aktiverede de første kvartaler af 2015 i alt 6.400 personer set i forhold til samme periode året før. Det fremgår af en LO-analyse, der også konstaterer, at faldet i arbejdsløsheden i samme periode alene burde svare til et fald i antallet af aktiverede på 1.200 personer.

Usmart

Ingen er naturligvis ellevilde med perspektivløs aktivering, men der er også fornuftige former, der virker. Til det siger arbejdsmarkedsforsker Thomas Bredgaard, Aalborg, til Altinget:

– Det er usmart at skære ned på de former for aktivering, som vi har evidens for, virker. Man risikerer en situation, hvor nogle personer, som kunne have fordel af aktiveringstilbud, ikke får muligheden, udtaler han til Altinget.

Vreden over de uværdige gak-kurser for aktiverede blev brugt af politikerne til at fjerne kommunernes tilskud til kurser for ledige overhovedet

Og det er netop det, der er sket. Det største fald er nemlig foregået inden for offentlig løntilskud og jobrotation, hvor omfanget er omtrent halveret, mens vejledning og opkvalificering er faldet med godt en tredjedel.

Specielt aktiveringsformen med en kombination af opkvalificering af fastansatte medarbejdere, mens arbejdsløse får lov til at udfylde vikariatene efter forudgående introkurser, har været lidt af en succes på det pædagogiske område. Mange har derigennem fået mulighed for merit-uddannel-

se, større faglighed og mere i lønposen, mens andre igen har fået øgede kompetencer og en ny start på arbejdsmarkedet.

Social dumping

Til gengæld er anvendelsen af den ofte ydmygende virksomhedspraktik, hvor du stilles helt gratis til rådighed for en arbejdsgiver, kun faldet med 4 pct. Det betyder alt andet lige, at virksomhedspraktik nu bruges forholdsmæssigt mere, set i relation til det faldende antal arbejdsløse.

Det kan man da kalde "so-

cial dumping" der vil noget!

Andelen af personer, der har fået løntilskud til private virksomheder og ordinær uddannelse er i øvrigt faldet med knap 20 pct.

Folkestemning misbrugt

Udviklingen viser hvordan en berettiget og bred folkelig lede over tåbelige og uværdige aktiveringsformer kan opfanges af politikerne og vendes til mere "pisk og færre gulerødder" til arbejdsløse, nedslidte og sygdomsramte.

Folkestemningen gik i denne sag på forståelig vrede over såkaldte "pip"-kurser som eksempelvis leg med konstruktioner af sugerør og lige gyldige øvelser i rundkreds. Vreden blev bevidst brugt af folketingspolitikere som et af argumenterne for at fjerne kommunernes tilskud til kurser for ledige og hvor de samtidig med refusionsreformen øgede kommunernes andel af udgiften til dagpenge i takt med længden af den enkeltes ledighed.

Og dermed mindskes mulighederne for at udvikle flere og bedre aktiveringer

med perspektiv i kombination mellem opkvalificering og jobrotation.

A og B-hold

LO's næstformand Ejner K. Holst har udtalt bekymring for, at vi ender med et A og B-hold, hvor kommunerne kun ofrer aktivering på de stærke ledige, som har let ved at komme i job, mens resten så får lov at passe sig selv.

Venstres beskæftigelsesordfører Hans Andersen tager i Altinget afslappet på sagen og mener udviklingen er "udtryk for, at kommunerne lige nu er i gang med at omstille sig til en ny beskæftigelsespolitik". – En offensiv beskæftigelsespolitik, som sikrer, at ledige bliver bragt tættere på arbejdsmarkedet ved brug af de redskaber, som faktisk virker", som siger han til Altinget.

Samme sted giver Kommunernes Landsforenings chefkonsulent, Ulrik Petersen, udtryk for, at det faldende aktiveringsniveau helt er i tråd med intentionerne i de seneste års lovændringer.

Alni

Syge snydt for dagpenge i årevis

Skandale ryster flere kommuner, der vægrer sig mod at betale alle erstatning

■ Overskrifter som "Falck Jobservice en kassesucces" og "Falck sparer 75 millioner" er forsvundet som dug for solen på den kommunale mediehimmel. Liberalismens indmarch som "anden aktør" på den offentlige jobservice er i denne sag endt i en skandale, hvor mange syge er blevet snydt for større og mindre beløb i sygedagpenge med tilbagevirkende kraft.

Efter en højesteretsdom har Ankestyrelsen ændret praksis. Det betyder, at alle kommuner nu skal gennemgå sager, hvor der har været truffet afgørelser med tilbagevirkende kraft.

I Kolding er man gået i gang med at gennemgå 5.000 sager. Ifølge kommunen kan knap 200 borgere tilsammen forvente at få udbetalt mellem 5.000 og 10.000 kr. i gennem-

snit, fremgår det af nyhedsbrevet dknyt.dk.

Forældet eller ej

Det spegede i situationen i Kolding – og andre kommuner – er, at der tilsyneladende er politisk flertal for ikke at genoptage sager der er over 3 år gamle, da de så menes forældede. Derfor afventer Kolding nu et svar fra Statsforvaltningen på spørgsmålet om forældelse.

Hvad enden bliver på den komedie vides endnu ikke, men det fremgår tydeligt af Ankestyrelsens principafgørelse, at der skal foretages en konkret vurdering i hver enkelt sag, når det gælder spørgsmålet om forældelse af et eventuelt tilbagebetalingskrav.

Derimod har Ankestyrelsen vurderet, kommunerne kun

skal genoptage de sager, hvor borgerne selv henvender sig.

Hårdhændet praksis

Skandalen har rullet i relativ stilhed. Staten og kommuner har i årevis hårdhændet arbejdet på at presse syge danskere ud af ud af sygepenge-systemet og over på den ringere kontanthjælp.

Falck-koncernen var et af de private firmaer, der lugtede profit og tilbød sig til opgaven med at behandle sygedagpengesager "gratis" for kommunen ved til gengæld at få en stor bid af besparelserne efter "no cure – no pay"-princippet, læs her "Ingen besparelse – ingen betaling".

Da Kolding lavede aftale med Falck i 2009 og i 2012 medførte det store overskrifter om Falck Jobservice som en kassesucces, der havde

sparet seks kommuner for hele 75 mio. kr. i sygedagpenge på kun et år. De øvrige kommuner var Assens, Horsens Herning, Hjørring og Holbæk.

En afgørelse i Ankestyrelsen påpegede imidlertid, at Kolding Kommune havde brudt loven ved at lade Falck Jobservice træffe myndighedsafgørelser, hvorefter 146 sager om stop for sygedagpenge skulle gå om.

Kolding byråd besluttede herefter at opsigte aftalen med Falck, men fortsatte uden skam sine egne ulovligheder.

3F bed sig fast

Det er 3F og Fagbladet 3F, der skal have æren for, at skandalens omfang for alvor kommer frem. 3F har i flere år bidt sig fast i sagen og vandt i september en principsejr ved Højesteret for et medlem,

der først ulovligt har fået sine dagpenge frataget af Falck Jobservice og senere er frataget dagpenge af kommunen med tilbagevirkende kraft. Medlemmet har efterfølgende fået efterbetalt godt 70.000 kr. efter skat af kommunen.

I runde tal blev affæren ingen kassesucces for Falck, der forventede at få små godt 19 mio. kr. for indsatsen. Efter forhandlinger og forlig har Kolding kun betalt Falck omkring 14 mio. kr.

Til gengæld har affæren ifølge kommune og Falck kostet omkring en million i advokatbistand.

Hvad sagen indtil i dag har kostet syge danske arbejdere og deres familier i kroner og ører, samt tort og svie kan næppe gøres op. Men skandalen er langt fra slut.

Alni

EU og Ukraine

Et land og et folk, der snydes og bedrages

Af Kim Holm

Den 1. januar trådte den endelige handelsaftale mellem EU og Ukraine i kraft. Den er en del af den associeringsaftale, der blev lavet i juli 2014. Den blev indgået samtidig med at IMF lånte Ukraine 17 milliarder euro.

Nu har de EU-lande der har lånt penge af IMF og EU, ikke den bedste erfaring. Betingelserne for lånene har altid været nedskæringer på social- og sundhedsområdet. Arbejdsmarkedsforhold og pensioner er blevet forringede og overenskomster er blevet fjernede. Dette er også kravene til den ukrainske regering. Almindelige menneskers vilkår skal forringes og der skal skabes mulighed for at udenlandsk kapital kan investere i Ukraine.

Det orange nederlag

Baggrunden for associeringsaftalen ligger tilbage i 2012, hvor aftalen blev afvist af den folkevalgte præsident Viktor Janukovitsj, da der kom et bedre tilbud om en aftale med Rusland. Samtidig var handlen med Rusland på 80-90% af Ukraines import/eksport. Der var kræfter der var af den opfattelse at Ukraine skulle knytte sig til vesten, og de gik på gaden for at demonstrere mod aftalen med Rusland. Efter få dage dukkede der hundredvis af EU-flag op.

Nu var det ikke første gang EU, med opbakning fra USA og NATO, prøvede

at overtage Ukraine. I 2004 blev der gennemført en såkaldt "Orange revolution". Med millioner af euro og dollars i støtte, lykkedes det, efter omvalg, Jusjtenko at blive valgt til præsident.

Nu viste korrupsionen og forbryderne deres sande ansigt. Med udpegelsen af Julia Timosjenko til statsminister kom der gang i tvivlsomme prisstop, ejendommelige privatiseringer og en nepotisme, hvor næsten samtlige af Timosjenko's familie blev ansat i staten. Luften var så tyk af snyd og svindel, at allerede ved valget til parlamentet i 2006 blev den orange revolution næsten smidt ud af parlamentet. Ved det efterfølgende præsident valg, blev Janukovitsj genvalgt. Den orange farve var blegnet.

Fascisterne i aktion

I 2013 havde EU indset, at det ikke var nok alene at støtte oppositionen økonomisk, slet ikke når det viste sig at de støttede forbrydere og personligt var for grådige. Der skulle magt bag støtten. Udenlandske demonstranter blev sendt til Kijev og selv om Janukovitsj tilbød at træde tilbage og afholde nyvalg, fortsatte demonstrationerne. Blandt de tilstrømmende var de berygtede ukrainske fascister. Selvom politiet, måske lidt hårdhændet, forsøgte at opløse demonstrationerne, lykkedes det fascisterne at angribe regeringsbygninger og de kommunistiske kontorer.

Sandsynligvis var det også fascisterne der skød ind i demonstrationen og dræbte folk. Den 22. februar 2014 blev Janukovitsj afsat ved et statskup. Så blev der ballade! De østlige regioner og Krim ville ikke af med den folkevalgte præsident og efterfølgende har de erklæret sig som selvstændige. Det blev starten til borgerkrig i Ukraine.

Associeringsaftalen

Efterfølgende har EU, NATO og USA støttet den selvudnævnte regering i Ukraine og har beskyldt Rusland for at blande sig i konflikten. USA og EU har indført sanktioner overfor Rusland, der dog har givet tilbageslag. Da de danske bønder var ved at gå på røven, grundet sanktionerne, fik de kompensation fra den danske stat. Dog først efter at der var givet lov fra Bruxelles.

Engelske og amerikanske militærrådgivere er sendt til Ukraine, medbringende våben til at træne den ukrainske hær. Hvem blander sig? Og har gjort det fra starten.

Ukraine er endnu ikke medlem af EU, men associeringsaftalen åbner for dele af det "frie marked", med en efterfølgende total privatisering af landet og styring af landets økonomi. Chokoladepræsidenten har sit på det tørre, men arbejderne, de uddannelsessøgende, børnene og de gamle kommer til at betale for EU's såkaldte demokratisering af Ukraine.

UD AF EU

Ved EU-udvalget

Ny valglov til EU parlamentet

Som led i udviklingen mod EU-staten foregår der en diskussion i EU om, at kun partipolitiske organisationer fremover skal kunne stille op til EU-parlamentet. Det skal så være de politiske grupperinger i EU-parlamentet, der bestemmer hvem der skal stilles op på deres valgliste. Partigruppens spidskandidat til formandsposten i EU-parlamentet skal stå øverst i alle EU-lande. Forslaget har støtte fra de store grupper i parlamentet. Den endelige beslutning skal foretages af EU-rådet, hvor det formodes at blive nedstemt, da det nuværende forslag kan betyde, at der kan blive medlemslande, som ikke bliver repræsenteret i EU-parlamentet. Som alternativ er der ideer i gang om en 50/50 ordning, hvor de politiske grupperinger bestemmer halvdelen. Det enkelte land den anden halvdel.

Fleksibilitet uden virkning

Det er gennem år blevet påstået, at fastansatte på virksomhederne, især i syd-Europa, har været umulige at komme af med for virksomhederne. Det skulle være en hindring for at få arbejdsløse i arbejde. I Italien blev der i 2012 gennemført en arbejdsreform, hvor beskyttelsen af arbejderne mod fyring blev stærkt begrænset. Muligheden for lange opsigelsesregler blev fjernet. Arbejdsgiverne havde lovet, at de nærmest ville ansætte i bundter, hvis de kunne komme af med arbejderne, når der ikke var mere beskæftigelse. De få der er blevet nyansat herefter er på tidsbegrænsede kontrakter eller som vikarer. Tværtimod det lovede forsætter arbejdsløsheden med at stige. Det er kun arbejdsgiverne, der har haft gavn af indførelsen af "daglejerreformen".

Et andet EU

EU's økonomiske politik og styring af medlemslandenes velfærdspolitik skal strammes op, og kontrollen med kursen mod den endelige EU-stat skal på sporet igen. Der skal ikke være nogen demokratiske nationale valg, der er imod EU's traktater. Det blev tydeliggjort i Grækenland, hvor regeringen var valgt på at få ændret EU's økonomiske politik i Grækenland. Trojkaen gennemførte et finanskup og lod regeringen fortsætte med at være "venstreorienteret", mens Trojkaen stadig bestemmer landets økonomiske politik.

En række venstrefløjpolitikere vil udvikle en modoffensiv til EU's førte neoliberalistiske politik. "Plan B for Europa". Der skal skabes et politisk rum, hvor de enkelte medlemslande får mulighed for demokratisk luft og for at føre en fornuftig politik på nationalt plan. I sidste ende skal EU's traktater ændres, og der skal skabes "alternative" styreformers, som der står i indkaldelsen til et stiftende møde i Paris: "Der skal laves en kampagne af civil ulydighed mod vilkårlig og urimelig EU-lovgivning, udtræden af euroen, skabelse af en alternativ valuta m. m."

Der lægges ikke op til en opløsning af EU eller til en afskaffelse af kapitalismen.

Fanden hytter sine egne

G30 er en gruppe af direktører og præsidenter for store finansielle virksomheder og centralbanker i EU. Deres opgave er at påvirke, at den økonomiske politik sker i overensstemmelse med kapitalismens dans om guldkalven. Et medlem af gruppen er direktøren for den europæiske centralbank (ECB), Mario Draghi. ECB skal blandt andet holde øje med de selv samme banker. Et andet bestyrelsesmedlem har tidligere fortalt en Hegde-fond om ECB's hemmelige planer om opkøb af obligationer. Styringen af finanskriser er i sikre hænder...

Krigen i Syrien

Årsager og optakt – spillet om Mellemøsten og USA-Israel aksens

■ Efter den berygtede NEW WORLD ORDER (NWO) blev etableret som følge af Sovjetunionens sammenbrud, opstod en ny global orden.

Denne orden gav USA et grænseløst mandat til at gennemføre ideen om at være verdens politibetjent, hvor omgåelse af internationale aftaler og love blev dagligdag. De invaderede Afghanistan og Irak, bombede og plyndrede i Libyen, og fortsatte, om end ikke i bogstavelig stand, med at invadere Syrien.

Men selv før NWO blev til, mens Sovjetunionen var stærkest, var USA engageret i direkte militær virksomhed i en række lande. Listen er lang og behøver ikke at gentages her.

Ondskabens akse-politik

I hver af disse situationer, med eller uden mandat fra FN's sikkerhedsråd, havde USA travlt med at klassificere, hvad de betegnede som venligtsindede lande, og lande som tilhørte det, de kaldte "ondskabens akse".

George W. Bush gjorde det helt klart, da han udtalte "Enten er I med os eller også støtter I terroristerne". Med det mente han: "Enten gør I præcis som vi siger, eller så bomber vi jer". USA gav sig selv mandat til at bombe og ødelægge, som det passede dem.

Det er derfor sandt, at USA er til at stole på, når det drejer sig om et bestemt forhold. Når USA siger, at de vil bombe et land, så gør de det.

Hvad var det så, der stoppede USA's angreb på Syrien mere end fire år efter, at de havde sagt, at de ville gøre det? I 2003 var de, som var ansvarlige for USA's udenrigspolitik, meget utilfredse med at de ikke benyttede sig af chancen til at invadere Syrien. I virkeligheden havde USA også en chance helt tilbage i 1991, men den blev forpurret af "Papa" Assad.

Israel i Libanon

USA har været indstillet på at angribe Syrien siden præsident Hafez Assad indledte sit samarbejde med Hizbollah. Det samarbejde havde som mål at vende Israels invasion af Libanon i 1982 til et nederlag.

Den 5. juni 1982 angreb Israel Libanon med den målsætning at ødelægge PLO og drive dem ud af Libanon. Hovedstaden Beirut og det halve af Libanon kom under israelsk kontrol. På dette tidspunkt kunne Israel havde besat hele Libanon, men mente, at det ikke var nødvendigt med videre fremrykning, og særligt ikke efter de havde indgået en aftale, som førte til, at PLO måtte forlade Beirut og drage til Tunis.

Men tanken om 6-dagskrigen i 1967 sidder fortsat i bevidstheden hos alle arabere. De havde lært af tidligere krige med Israel, at Israel var uovervindelig, og at hver tomme land, som israelerne okkuperede og kontrollerede, forblev tabt.

Den delvise arabiske sejr i "oktober krigen 1974" bidrog ikke til at ændre dette billede, især da USA's udenrigsminister Kissinger kompenserede israelernes tab med bedre militært udstyr og dermed større magt.

Modstanden vokser

1982 var en lang, varm og deprimerende sommer i Libanon med desperation og håbløshed. Skrækken efter massakrerne i Sabra og Chatila (flygtningelejre i Beirut hvor Israel organiserede en massakre på 2.000 palæstinensiske flygtninge, ved hjælp af kristne falangister) lammede hele landet. Det virkede som om det var helt håbløst at finde en vej til at tilbagerulle Israel, til at få dem til at forlade landet.

Med udgangspunkt i denne ekstreme hjælpeløshed begyndte modstanden

Syriens præsident Hafez Assad (senior) skabte et sekulært Syrien i rivende udvikling. En torn i øjet på de religiøse nabostater.

at tage form og vokse frem. Syriens daværende præsident Hafez Assad var en virkelig taktiker. Han var fast besluttet på at vende udviklingen til Syriens fordel, efter de mange år med Kissingers politiske bedrag, som havde det formål at sikre staten Israel med alle midler.

USA havde isoleret Syrien ved at neutralisere Egypten, og derved stillet Syrien i en meget sårbar situation, som krævede store ressourcer til forsvar af deres grænser og landets integritet.

Israels nederlag

Hafez Assad vidste meget vel, at han ikke kunne vinde en militær krig mod Israel. I samarbejde med Hizbollah blev de enige om, at en asymmetrisk krig mod Israel kunne være en løsning. Hizbollah begyndte derfor med guerillalignende angreb på de israelske styrker i Sydlibanon, og da angrebene begyndte at virke, blev USA-Israel aksens opsat på at få hævn over Assad.

I forbindelse med Iraks invasion af Kuwait udtalte USA's daværende præsident Bush ønsket om at angribe både Irak og Syrien, men præsident Assad forpurrede det ved at levere en militær enhed til koalitionen mod Irak, og på den måde gøre sig til en allieret.

I 1991 havde Rusland sine indre vanskeligheder. På det tidspunkt traf præsident Assad en klog og ikke mindst pragmatisk beslutning.

Bilbombe mordet på Libanons tidligere statsminister Rafiq Hariri i 2005 skulle dæmonisere Syrien, der hjalp Libanon mod Israel.

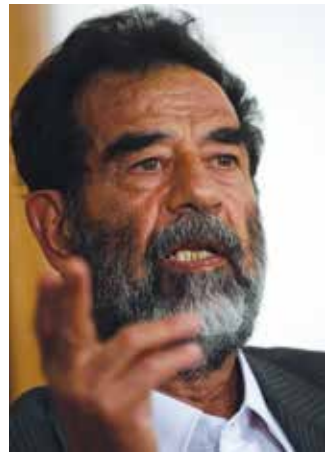
Eftersom Hizbollahs angreb på Israel blev mere effektive, havde Israel to muligheder: enten en ny stor optræning af krigen eller en tilbage-trækning fra de okkuperede områder. Den 25. maj 2000 besluttede israelerne at forlade Libanon. De kaldte det en tilbagetrækning, men i virkeligheden var det som følge af et afgørende nederlag.

Assad Senior udvikler Syrien

Ved siden af at være statsmand var Hafez Assad en nationsbygger på mange områder. F.eks. forbød han bestemte typer import og det stimulerede udviklingen lokalt.

Da han kom til magten i 1970 havde Syrien været præget af ustabilitet i mange år. Store pengestrømme og uddannede eksperter var flygtet til Libanon. Både industri- og landbrugssektoren var hårdt ramt. Der var ingen målrettet politik til at løse vanskelighederne. Assad-regeringen var medvirkende til, at ovennævnte problemer blev løst, samtidig med at de hele tiden lod en strid strøm af penge tilfalde hæren og sikkerhedsapparatet.

Når det kom til socialpolitikken var Assad helt sekulær (ikke-religiøs). Libanon havde et sekterisk system og alle regeringsposter fra præsident

Irakkrigen var planlagt som et nemt springbræt til at gå videre mod Iran og Syrien.

til portvagt blev fordelt mellem de religiøse grupper, så det fremstod retfærdigt. Det var ikke tilladt i Syrien. Religiøs sekterisme var ulovlig i Syrien.

Religiøse nabolande bekymrede

Det huede ikke Syriens fjender og modstandere. Israel kan ikke forsvare sin jødisk-zionistiske eksistens med argumenter om, at det er den eneste hensigtsmæssige form for sikkerhed og stabilitet, særlig ikke når en sekulær nabostat havde succes med en anden politik.

Saudi-Arabien havde på den anden side lignende bekymringer med fremvæksten af en sekulær stat. Sidst men

Israels massakre på 2000 palæstinensere i flygtningelejrene Sabra og Chatila under invasionen af Libanon i 1982 fik modstanden mod Israel til at samle sig.

ikke mindst udgjorde Syriens fremskridt på områder som industri, teknologi og landbrug en langsigtet risiko for Israel. Den Anti-syriske alliance, ledet af USA og Israel, blev urokkelig og beslutsom på at stoppe Syriens fremgang og sende landet tilbage til mørkere tider.

Efter den 11. september 2003 og USA invasion af Afghanistan var USA klar til at gennemføre drømmen om at invadere Syrien, men de behøvede en begrundelse, som var international "spiselig".

Hvorfor Irak krigen

I 2003 havde USA ingen grund til en invasion af Irak. Efter mere end ti år med sanktioner var Irak knust, bogstaveligt konkurs, dårligt udrustet, befolkningen var fejlernæret, økonomien var i ruiner og landets tidligere stærke militær reduceret til en kraftløs styrke.

Historien om "masse-ødelæggelsesvåben" havde til hensigt at skabe et globalt had mod Saddam Hussain, men Saddam var ikke den største fisk, som amerikanerne ville have på deres "stegepande".

USA's forhold i Mellem-østen har altid drejet sig om to ting:

- Israels sikkerhed
- Adgang til billig olie

Olien fra Saudi-Arabien var til rådighed, så det var ikke kun på grund af lettere adgang til olie, at USA invaderede Irak, men derimod Israels sikkerhed. Olien var et smøremiddel for at lokke de umættelige oliemonopoler og den politiske indflydelse som de har med i krigen.

Men hvorfor skulle USA angribe Saddam, hvis han ikke var nogen trussel mod Israel? Det enkle svar på det var, at Saddam ikke var det egentlige mål. USA ønskede at invadere Irak for at bruge landet som springbræt for et angreb på Syrien og Iran. Ved at besejre de to stater, som forhindrede USA-Israel planerne i at opnå fuldstændigt herredømme over Mellemøsten. Herved kunne de afbryde tilførselslinjerne til Hizbollah og stoppe "Modstands-aksen", og på den måde garantere Israels sikkerhed.

Irak-krigen gik galt

Kort tid efter Bagdad var faldet, begyndte USA at fremføre beskyldninger mod Syrien om, at landet støttede og bevæbnede irakiske oprørere.

Der gik ikke lang tid, før en kampagne med Anti-syriske holdninger så dagens lys. Som følge af imperialismens magtarrogance, forstillede de sig, at de ville være i stand til

fuldstændigt at kontrollere og undertrykke Irak. En invasion af Syrien og Iran ville være som "en tur i parken". Ikke kun overvurderede de deres egen magt, men som så ofte før undervurderede de også modstandernes magt.

Selv om imperialisterne i deres fremfærd er arrogante og meget ofte med en kort-sigtet strategi, kunne de ikke bevidst eller målrettet have planlagt at omskabe Irak til et "fuldstændigt kaos".

Den oprindelige hensigt var at gøre Irak til en stabil vassalstat, som gjorde, hvad den fik besked på. De ønskede, at Irak havde et godt forhold til Israel, og var stærk nok til at holde Iran i skak. De ville have et nyt Irak, som skulle være en model for den kapitalistiske verden, som kapitalismen kunne hjælpe og beskytte – en torn i øjet på både Syrien og Iran – og ad den vej bruge Irak til at komme med falske beskyldninger om at syrerne og iranerne var en sikkerheds trussel, eller provokere landene til at de faktisk blev en sikkerheds trussel.

Mest af alt ønskede de, at hele verden skulle reagere med støtte til Irak, når landets "totalitære og udemokratiske" naboer truede dette nye og "demokratiske" land.

Det skulle være indledningen til at skabe stærke

anti-syriske og anti-iranske følelser i et sådan omfang, at en krig mod disse lande kunne retfærdiggøres.

Assad dæmoniseres

Men som det udviklede sig, var USA ikke i stand til at kontrollere et Irak overladt til sig selv, for slet ikke at tale om en ekspansion udover landets grænser. USA imperialismen måtte udsætte et angreb til senere, hvor mulighederne var bedre.

For at kunne angribe Syrien måtte Assad dæmoniseres – der måtte skabes så mange fjender som muligt – både i Syrien, i regionen og internationalt.

Drabet på den tidligere libanesiske statsminister, Rafiq Harrit, med en bilbombe i Beirut i februar 2005, var en vigtig del af puslespillet. Syrien blev beskyldt for at stå bag drabet, på et tidspunkt, hvor deres tropper stod i Libanon og garanterede landets sikkerhed efter Israels nederlag.

I Libanon var det at begå attentater ikke specielt vanskeligt, men folk gør som regel ikke sådan noget, uden at de har fordel af det. Hvis Syrien var indblandet, havde de meget at tabe ved mordet, og ingenting at vinde. Vinderne at disse handlinger var de, som kunne drage fordele af raseriet og den fjendtlighed

overfor Syrien, som mordet skabte. Selv om det ikke kan bevises, havde dette drab alle kendetegn og egenskaber, som peger mod et fælles USA-Israel plot, og som havde som mål at undergrave Assad, og forberede den politiske begrundelse for et angreb på landet.

Arabiske ledere, i særdeleshed sunni-arabiske ledere og lokale sunni-libanesiske ledere slog fast, uden skygge af bevis, at Syrien var ansvarlig for mordet. Som et resultat af dette blev de syriske styrker tvunget til at forlade landet. Dermed blev Libanon overladt til Hizbollah, men også i hænderne på den "fremtidige bevægelse" og den såkaldte "14. marts enhed". Disse grupper blev knyttet sammen umiddelbart efter det famøse mord. Anti-syriske holdninger blev dagligdag på libanesiske TV, og der var klare indikationer af, at en tilspidsning af situationen var i gang.

Forberedelserne til "det arabiske forår" var i gang, men det måtte vente i 6 år. Hensigten var klar: imperialismen ville med alle midler til rådighed styrte den syriske regering, ødelægge landets kultur, historie, verdslighed og religiøse mangfoldighed. Men indtil videre er det ikke lykkedes.

Ch. Kade / Friheten

FRA VIDENSKABENS VERDEN Af Martin Jensen

Gammelt vand

Bliver vand for gammelt hvis det opbevares i for lang tid?

Selvom vandet har været i køleskab i månedsvi, eller det har stået på bordet den sidste uge, kan det stadig drikkes.

Hvis vandet er dækket til og af god kvalitet, kan det i princippet stå i tusind år. Der skal være meget lidt organisk materiale i vandet, men det meste drikkevand opfylder kravet til rent frisk drikkevand. Så længe det opbevares i en lukket flaske, som ikke afgiver stoffer, kan det stå i årevis, uden at det bliver farligt at drikke det. Og det gælder også, selvom flasken allerede har været åbnet, og du har drukket af den.

Sukkerfilter til rent drikkevand

Rent drikkevand er en grundbetingelse for den menneskelige eksistens.

Et hold forskere har taget udfordringen op og opfundet et nyt filtreringsmateriale, som er langt billigere og mere effektivt end det trækul, der sørger for, at vandet i din hane er drikkeligt.

Materialet består af noget så simpelt som suktermolekyler.

Ved afprøvning af den nye metode, viste det sig, at materialet allerede havde absorberet 95 procent, af det forurenede vands molekyler inden for 10 sekunder. Til sammenligning tog det næsten en halv time for de konkurrerende metoder at nå deres maksimale absorberingsniveau.

Havene stiger hurtigere end ventet

Islag i indlandsisen gør, at Grønland smider meget mere vand af sig end hidtil antaget. Vandstanden i verdenshavene kommer til at stige endnu hurtigere, siger forskere.

Indlandsisen er dårligere til at holde på vandet, end forskerne hidtil har troet. Derved ender en større mængde smeltevand i havet, hvor det kan forstærke globale vandstandsstigninger.

Efter meget varme perioder, som vi eksempelvis havde i 2009 og 2010, bliver der skabt islag i indlandsisen, som begrænser muligheden for, at den nedre del af indlandsisen kan absorbere smeltevandet. Så i stedet for 40 meter sne til at opsamle smeltevand er der et område med kun tre meter sne. Det betyder at meget mere smeltevand havner i havet.

Fundne exoplaneter måske ikke planeter

Et nyt studie indikerer, at mere end halvdelen af de potentielle exoplaneter fundet af NASA's Kepler rumteleskop, måske slet ikke er exoplaneter. Exoplaneter er planeter, der kredser om andre stjerner end Solen.

Mere end halvdelen af de exoplaneter som Kepler har fundet, har måske en forklaring i at det observerede i virkeligheden er binære systemer med to stjerner der kredser om hinanden.

En mindre stjerne der roterer om en større stjerne, kan i første omgang minde om en stor exoplanet.

Fantastisk rum-år

Vi kan se frem til en masse spændende begivenheder i 2016. Alt tyder på, at 2016 bliver et stort år for rumfarten med rumsonder både til Mars og en asteroide.

I år vil vi se de første opsendelser af to nye store raketter, som skal føre rumfarten videre.

Den ene raket vil kunne sende næsten 50 ton i bane om jorden. Den er så stor, at den kan komme til at spille en rolle i fremtidens bemandede rumfart, især hvis der skal bygges en efterfølger for rumstationen ISS.

Kina vil også i 2016 opsende sin hidtil største raket, der kan sende 25 ton i bane om jorden. Den bliver nøglen til de kinesiske planer om at bygge landets egen rumstation og sende mennesker til månen.

I det kommende år vil man undersøge forholdene på Mars, med henblik på en senere mission til Mars.

Jupiter vil også få besøg, hvor man vil undersøge planetens magnetfelt og tyngdefelt. Desuden vil man undersøge mængden af vanddamp på planeten.

Erhvervsuddannelserne i fokus

Erhvervsuddannelserne et stort problem for samfundet, og ikke mindst erhvervsskoleeleverne

■ – Det er et kæmpe samfundsproblem, at 23% af drengene og 16% af pigerne, der er gået ud af 9. klasse, syv år efter endnu ikke har fået en uddannelse.

Det siger statsminister Løkke Rasmussen efter at have afholdt et arbejdsmøde herom med undervisningsminister Ellen Trane Nørby. Det skal løses, og regeringen vil fokusere på det i 2016. Men hverken statsministeren eller undervisningsministeren mener at økonomi og besparelser har noget med det at gøre. I finansloven for 2016 skal der spares 389 mio. kr. på ungdomsuddannelserne.

Også fagbevægelsen har fokus på problemet. – Det går kun én vej med praktikpladserne, og det er nedad, så noget skal der gøres, siger Søren Heisel, forbundssekretær i 3F. Han peger på at bruge penge fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) til at belønne de virksomheder der opretter praktikpladser, og til gengæld hæve bidraget for de virksomheder der ikke gør det.

Skolepraktik et økonomisk problem

KOMMUNIST har spurgt den nyvalgte formand for erhvervsskoleelevernes landsorganisation, murerlærling Morten Egede, hvor han mener de store problemer ligger

Morten Egede, nyvalgt formand for Erhvervsskoleelevernes landsorganisation brænder for lærlingenes uddannelsesforhold.

i forhold til at unge gennemfører en erhvervsuddannelse.

– Skolepraktikken, som erstatter de manglende praktikpladser, er et stort problem. Økonomisk både på skolerne, altså uddannelsesmæssigt, men også for eleverne. Du arbejder gratis i skolepraktik og får SU, men vi har ingen særordninger som andre unge på SU, som f.eks. transportpriser, og er man enlig med et barn, har man 2.800 kr. mindre mdl.

Praktikpladser til fuld uddannelse

– Et andet problem, der er

voksende, fortsætter Morten, er at mange efterhånden kun tilbydes en halv uddannelse, hvis de overhovedet finder en praktikplads og kan få en ansættelseskontrakt. Så skal de gå op til svendeprøve. Det er en discount uddannelse, så når man "dropper ud" er det ofte der, problemet ligger. Der skal stilles meget større krav til erhvervslivet, som jo skal leve af os i fremtiden. Vores organisation vil være meget aktiv for vores krav. Det er både politiske krav om at tvinge stat og kommuner til at kræve klausuler om praktikpladser ved offentligt arbejde og bedre økonomiske forhold under uddannelsen. F.eks. vil vi ikke acceptere procentreguleringer taget fra vores lave udgangspunkt, vi vil se kroner og ører.

Brænder for sagen

Føler I, at der er der opbakning fra fagbevægelsen?

– Fagbevægelsen er en god samarbejdspartner, svarer Morten, den støtter os, men brænder ikke for vores problemer. De burde have meget større kontakt med de – forhåbentligt - nye medlemmer fra skolerne. Til gengæld brænder vi for sagen i erhvervsskoleelevernes landsorganisation. Både lokalt og på landsplan, og vi er klar til at kæmpe for vores krav, slutter den nye formand. -bfc

Jeg vil gerne tegne abonnement på **KOMMUNIST**

1/1 år (275 kr.)

1/2 år (165 kr.)

Unge under uddannelse: 50 kr. for et halvt år

Jeg vil gerne være medlem af Kommunistisk Parti i Danmark

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Sendes til: Kommunistisk Parti i Danmark, Frederikssundsvej 82 st., 2400 Kbh. NV
E-mail: kommunist@kommunisterne.dk – Hjemmeside: www.kommunisterne.dk

Kapløb om Afrikas resurser

USA i gang med militært fremstød i Afrika

Af Brian Olsen

■ En situation med terror, krig og kaos er ideel for de imperialistiske magter for at rive lande fra hinanden, så USA kan rykke frem og sikre sig tilgangen til Afrikas enorme naturresurser.

En amerikansk-israelsk tænketank foreslog i sin tid George W. Bush, at USA burde oprette en specialkommando for Afrika for at kæmpe mod Kinas voksende indflydelse.

Resultatet blev AFRICOM. Obama har fulgt strategien op og satser nu på at optrappe amerikansk indsats i Afrika. Det er skæbnens ironi at USA ikke kan klare at konkurrere med Kina økonomisk i Afrika, men må satse på at konkurrere militært. Midlet er terror med efterfølgende undskyldning for at blande sig militært som "krig mod terror".

Terroraktion i Burkina Faso

Mindst 25 mennesker blev dræbt i terroraktionen i hjertet af Burkina Fasos hovedstad Ouagadougou. Aktionen var rettet mod Hotel Splendid og Cafe Cappuccino i nærheden. Terroraktionen ligner til forveksling terroraktionerne i Paris og i Malis hovedstad Bamako. Terrorgruppen, der ledes af "Saharas enøjede sheik", Mokhtar Belmokhtar har påtaget sig ansvaret for aktionen.

Øjenvidner fortæller at gæsterne i Cafe Cappuccino blev systematisk nedslagtet.

Terroristerne skød folk og sparkede til dem for at tjekke om de var døde, og kom tilbage for at tjekke at alle var døde.

Vidnerne siger til Reuters Bureau, at terroristerne råbte allahu akbar (gud er størst) før de begyndte nedslagningerne. Akkurat som i Paris og Barmako er det tydeligt at hensigten er at ramme almindelige mennesker i dagligdags situationer. Med andre ord er hensigten tydeligvis at sprede frygt og rædsel med terror.

CIA-agenten Mokhtar Balmokhtar

Mokhtar Belmokhtar, som er fra Algeriet, blev rekrutteret og trænet af CIA i Afghanistan til at slå mod Sovjetunionen. Det menes, at han der blev truffet af en granatsplint og mistede det ene øje. I Afghanistan havde han også kontakt til den pakistanske efterretningstjeneste ISI.

Som en hærdet terrorist kom han tilbage til Algeriet i 1993. Der kom han med i jihadistgruppen GSPC, (Salafist Group For Preaching and Combat) som, ifølge Mohammed Samraoui, på det tidspunkt den næstøverste inden for Algeriets kontraspionage, blev oprettet af den algeriske efterretningstjeneste. Denne gruppe kalder sig nu al-Qaeda in the Islamic Maghreb (AQIM).

De hemmelige tjenester i Algeriet gik systematisk ind for at rekruttere tidligere Afghanistan-jihadister, og det er ikke utænkeligt at de fik deres informationer fra CIA eller ISI. I 2012 forlod Belmokhtar AQIM og oprettede al-Mua'qi'oon Biddam (those who sign with Blood) brigaden. Denne gruppe påtog sig ansvaret for terroraktionen i In Amenas i Algeriet i 2013, hvor blandt andet Statoil blev ramt.

Lige efter gik de sammen med en anden jihadistgruppe og dannede AL-Mourabitoun. Belmokhtar er meldt

død flere gange, men det er sandsynligvis for at opbygge myten om ham som u dødelig. Tilhængerne kalder ham, "han, som ikke kan fanges". Gruppen skulle angiveligt også stå bag terror aktionen mod et luksus hotel i Malis hovedstad Bamako 20 november 2015 hvor 21 mennesker blev dræbt.

I maj 2013 reddede samme gruppe et dødeligt angreb på Nigers hær i Agadez og mod det franske selskab Arevas uranminer i Niger.

Qatar som sponsor

Ifølge franske kilder er det først og fremmest Qatar der sponsorerer jihadistgrupperne i Mali. (Netavisenfrance24.com)

Den geopolitiske ekspert Mehdi Lazar skrev i franske L'Express i december 2012 at Qatar er dybt infiltreret i Mali. Qatar har etableret et netværk af institutioner som landet finansierer i Mali, dette inkluderer madrationer og skoler og velfærdsorganisationer. Mali har store olie- og gasforekomster og behøver hjælp til at udvikle infrastrukturen. Qatar ligger godt placeret til at hjælpe og igennem gode forbindelser til det islamisk styrede Nord-Mali kan landet også udnytte Malis rige guld og uranforekomster.

Ifølge Gatestone Institute er Qatar nu en større sponsor for jihad terror end Saudi Arabien.

USA's AFRICOM

USA har opbygget den militære enhed AFRICOM til at samordne sit militære fremstød i Afrika. Denne styrke er operativ i mere end 35 lande og afholder ustandseligt øvelser på kontinentet. For nyligt har USA etableret to dronebaser i Tchads naboland Niger og en i Tchad. Påskuddet var den nigerianske jihadistgruppe Boko Harems bortførelse af nogle hundrede skolepiger i Nigeria.

Det politiske klima for denne aktion blev skabt af førstedamen Michelle Obama med hendes "Bring Back Our Girls-kampagne". Præsidentkonen brugte også senere Nobels fredsprisvinder Malala Yousafzai som dække for sin kampagne. Kampagnen blev hurtigt gennemskuet som en humanitær dækoperation for noget som først og fremmest handler om at give USA et påskud til at opbygge baser i Central Afrika.

En invasion af Afrika er i gang for fuld udblæsning. USA placerer tropper i 35 lande og begynder med Libyen, Sudan, Algeriet og Niger. Det har ikke så meget med islamismen at gøre, men næsten alt med at sikre sig resurser, specielt mineraler i et stadig mere intenst kapløb med Kina.

Storstilet militærøvelse

Den militære øvelse "Exercise Flintlock" er en del af USA's såkaldte Trans-Sahara Counterterrorism Partnership. Formålet er angiveligt at træne lokale militære enheder

i at kunne bekæmpe terrorisme, men det er helt oplagt at formålet er at fremme USA's militære interesser i Central Afrika.

Øvelsen starter i N'Djamena i Tchad til februar, og gæet hvem der skal være med blandt en række andre lande: USA's tamme skødehund Danmark.

AFRICOM skriver at mere end 1200 personer vil være involveret i Flintlock 15 med hjemsted i Tchad, og med udstationeringer i Niger, Cameroun og Tunesien. Allierede er fra Burkina Faso, Danmark, Canada, Frankrig, Tyskland, Italien, Mauretanien, Holland, Belgien, Sverige, Norge, Senegal, Spanien, England, Mali, Tjekkiet, Estland, Litauen og USA.

Endeløs "krig mod terror"

I Afrika ser vi det samme som i Mellemøsten: Jo mere USA bekæmper terror, jo mere terror bliver der, og ikke sjældent viser det sig at terroristgrupperne har forbindelse til netop USA's hemmelige tjenester eller de hemmelige tjenester i USA's nærmeste allierede. I Afrika drejer det sig først og fremmest om Saudi Arabien og Qatar.

Selv hvis "Den enøjede sheik", Belmokhtar ikke længere står på CIA's lønningsliste, så har han og ikke mindst hans gruppe store fordele af at USA og Nato, med Danmark som villig lejesoldat, ødelagde Libyen, således ar Belmokhtar kan få våben og rekrutter derfra.

USA har etableret dronebaser i Niger og Tchad. Michelle Obama var med til at skabe det politiske klima for aktionen med "Bring Back Our Girls-kampagnen", der henviste til den nigerianske jihadistgruppe Boko Harems bortførelse af skolepiger i Nigeria.

Kvinder i krig

Af Margit Andersen

■ Det er ikke for ingenting, at det hedder "sejrherrer". Det er mænd, der slås, og det er mænd, der bagefter fortæller om krigen, selv om kvinderne har deltaget i den slags helt fra Arilds tid.

I Svetlana Aleksijevitjs (Nobelpristager 2015) bog "Krigen har ikke et kvindeligt ansigt" er det undtagelsesvis kvinderne, der har ordet, og det er tydeligt, at kvinder og mænd oplever og husker på forskellig måde. Hvor mænd hæfter sig ved det heroiske og de store linjer, så husker kvinder mere med deres følelser og sanser, og det, der sætter sig i deres erindringer, er ofte detaljer, farver, lugte og lyde. Derfor bliver historien så meget anderledes, end den vi ellers har fået fortalt.

Da tyskerne overfaldt Sovjetunionen i 1941 blev også kvinderne mobiliseret. De skulle dog være over 18 år, men der var mange helt ned til de 16-årige, der meldte sig frivilligt. De blev uddannet til aktiv militærtjeneste på lige fod med mændene, hvis de ønskede det, og ellers ydede deres indsats bag fronten som sygeplejersker, kokke, vaskekoner og telegrafister. I 1978 begyndte Aleksijevitj at opsøge nogle af disse kvinder for at få dem til at fortælle om deres oplevelser under kri-

gen, og det blev til de mange beretninger, som udgør denne bog.

Af flere grunde er det sværere for kvinder at være i krig end for mænd. Helt basalt er der hygiejnen; kvinder har sværere ved at tåle at være usoinerede, for ikke at sige møgbeskidte, de kan ikke stille sig op ad et træ og tisse, der hører ikke menstruationsbind med til udrustningen, eller gjorde det i hvert fald ikke dengang.

Det er heller ikke rart at gå i alt for store herreunderbukser og nærmest umuligt at trave rundt i støvler størrelse 42, når man bruger 38, og i øvrigt er i den alder, hvor man gerne vil tage sig lidt godt ud. Kvinderne savner også "kvindetingene", det at kunne sætte sig lidt med et sytøj, at vaske og stryge og at få håret dullet op.

Men i krig er der brug for soldater og ikke for damer, og de vænnede sig til at ligne mænd og til at sulte, fryse og dræbe. Men der var noget, det var umuligt at vænne sig til. Nogle af kvinderne taler om, at lugten af blod bliver ved med at sidde i næsen så mange år efter krigen, og nogle tåler ikke at se farven rød.

Der er dog også positive erindringer, hvor især kammeratskabet fremhæves og mændenes rørende omsorg for kvinderne. Til den ende

hører selvfølgelig også forelskelser, men de endte ofte tragisk med at dens genstand blev dræbt eller efter sejren vendte tilbage til den hjemlige arne.

Sejrens dag den 9. maj 1945 var en glædesdag for alle, men derefter blev tiden svær for mange af kvinderne. De var taget afsted med store skolepiger og stod nu uden anden uddannelse end krigerhåndværket og skulle bygge en ny tilværelse op.

I mange tilfælde var familien borte, dræbt eller døde af sult, og dertil kom at de blev mødt med en vis mistro. Hvad havde de egentlig bedrevet under krigen? Det lå i luften, at de nok havde været feltmadrasser. Og som altid var det jo mændene, der havde vundet krigen og stod tilbage med palmerne, mens der skulle gå mange år, før man begyndte af anerkende kvindernes store indsats.

Disse erindringer er ikke et heltekvad, for kvinderne betragter ikke sig selv som helte, men beretninger om en forfærdelig tid og en hyldest til hele det sovjetiske folk. Nogle kæmpede for Stalin og partiet, som andre helst havde været foruden, men de var fælles om at kæmpe for deres fædreland og om at hade den indtrængende fjende.

Det gik da heller ikke så glat for Aleksijevitj at få bogen

udgivet. Den var for realistisk til at klare censurens krav om heroisme og ædelhed, og der var for lidt om partiets ledende rolle. I 1985 lykkedes det at få bogen ud, dog med en vis censurering, både fra forlagets og fra forfatterens egen side.

Nu er den her i sin helhed. Det er ikke skønlitteratur, snarere journalistik, men som en god roman griber den læseren fra første side og

udvider dennes indsigt både menneskeligt og historisk, hvis man kan sætte sig udover, at man undertiden har et andet politisk forhold til virkeligheden, end fortællerstemmen har.

*Svetlana Aleksijevitj:
Krigen har ikke et kvindeligt ansigt.
Oversat af Tine Roesen
Forlaget Palomar.
371 sider. 300 kr.*

Politiske digte om før og nu

Af Margit Andersen

■ Oppe i Blokhush, hvor Helle Nielsen bor, er naturen mere nærværende og himlen større end på stenbroen. Det mærker man i hendes nye digtsamling "Spor i natten", men som Anton Nielsen skriver i sit forord, er hun først og fremmest "noget så sjældent i Danmark som en politisk poet".

Selv om der er digte med om naturens kredsløb, kærlighed, og det store i det små set i en sommerfuglevinge, så er det grundlæggende tema en advarsel mod krig og fascisme sat i sammenhæng med for-

tidens ugerninger, sporene i natten, for "sandheden skal ikke ties ihjel / men oplyses og blive fortalt".

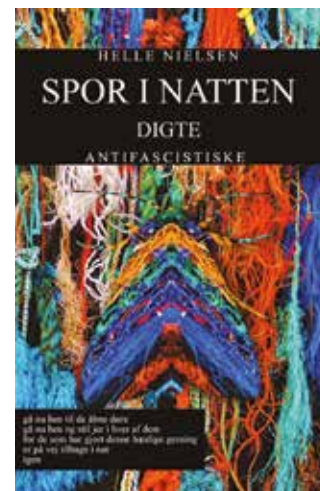
Der indledes med et digt om arrestationen af danske kommunister i 1941. Først er der vreden over det, der skete, men så vender det ved slutningen, "for livet er stort / på trods af den uret man dengang gjorde". Der er altid noget forsonende og et håb forude.

Ligesom der efter digtet om de jødiske børn, der efter at have været brugt som medicinske forsøgsdyr, blev hængt i Bullenhus Damm, følger et om ønskebørn, der kommer

til i "samfund der kender / livets inderste og gror / ud af ansvaret for det".

Undervejs i bogen kommer vi på rystende besøg i flere Kz-lejre, hvoraf det mest op-rørende – måske fordi det var nyt for mig – er skildringen fra Neuengamme af fangers lig, der blev brugt som fyld i en bunkers mure. Videre går rejsen til slagmarker i Spanien og tankerne til nutidens Mellemøsten.

I "Jordforbindelse" advares vi imod mediernes bevidste eller ubevidste bedrag om f. eks., at undertrykkelse er en naturlov, og i "Mammutterne" lyder en opfordring til ikke at

falde i dvale, som de gjorde og døde af, fordi sneen ikke kom og varmede dem, men i stedet

vågne op - for verden venter på tøbrud.

Helle Nielsen har tidligere udgivet "28 bogstaver – om altings revolutionære enkelthed" og er kendt af KOMMUNISTs læsere, da hun flere gange har stillet sine digte til rådighed for bladet.

"Spor i natten", der er illustreret af Nanna Ernst, indeholder 26 engagerede og fine digte.

*Den er udgivet af Horserød-Stutthof Foreningen (tlf. 2684 8791 eller 2167 0592) og koster 75 kroner.
Den kan også købes i bogcafeen Ny Tid.*

Portræt af et kollektiv

Af Margit Andersen

■ En erfaren mand ud i de materier skal have sagt, at når man bor i kollektiv, skal man afholde sig fra klatgæld og husfisse.

I Thomas Vinterbergs film "Kollektivet" holder medlemmerne sig ikke dette råd efterretteligt. Der er klatgæld i form af uorden i øregnskabet og økonomisk uligevægt, hvad angår bidrag til huslejen. Det spiller dog ikke nogen stor rolle, før kollektivet rystes af, hvad vi lidt mere sobert vil kalde en uægteskabelig forbindelse, som dog er opstået uden for kollektivets rammer.

Erik og Anna er et velstillet og lidt venstredrejet par, der overtager Eriks fars store kasse af en villa i Hellerup. Da den er rigeligt stor til dem og deres 14-årige datter, Freja,

benytter Anna lejligheden til at føre en drøm om at bo i kollektiv ud i livet. Alderen er begyndt at sætte sit præg på hende, synes hun, arbejdet som TV-oplæser er blevet rutine og parrets samliv ligeså. Kort sagt trænger hun til inspiration og fornyelse. Erik deler ikke dette behov. Han er arkitekt og underviser på Akademiets og brænder for sit arbejde, men lader sig overtale.

Parret indbyder nogle venner til at flytte ind i huset, og det går godt en tid trods deres forskellighed. Der bliver spist sammen, grinet sammen, holdt husmøder og drukket og røget en hel del, som det var almindeligt der i 70'erne, hvor sundhedsdillen ikke var slået igennem endnu.

Men så indtræffer den hændelse, der ændrer filmen fra at være en komedie til at

Foto: Ola Kjelbye

blive et næsten Bergmansk drama. Erik forelsker sig alvorligt i en af sine unge studerende, Emma (Helene Reingaard Neumann), men da de er frisindede mennesker, flytter Emma, efter Annas forslag, ind i kollektivet. Det går bare slet ikke, for Anna magter ikke at leve så tæt sammen med manden, der har fravalgt hende, og hans nye kæreste.

"Kollektivet" begyndte som et teaterstykke, som Vinterberg med stor succes satte op på Burgtheater i Wien. I filmen har det været muligt i højere grad at tilsætte tidskolorit, og det er gjort til perfektion. Skuespillet er ligeledes helt i top, men fremhæves skal Trine Dyrholm som Anna – hun forstår helt enestående at afspejle Annas sorg

og sammenbrud – og Ulrich Thomsen som Erik, der lidt vegt følger med, indtil tingene spidser til, for så at reagere med vulkanagtige hidsighedsanfald.

Thomas Vinterberg voksede selv op i et kollektiv, og Freja (Martha Sofie Wallstrøm Hansen), der observerer og forstår mere end de voksne, er sandsynligvis en kvindelig udgave af drengen Thomas, for hvem det var varmt og fantastisk at bo i et stort fællesskab, hvor man morede sig sammen og støttede hinanden, men hvor der også kunne være vanskelige situationer. Det giver filmen et humoristisk, loyal og smertefuldt billede af.

Kollektivet
Instruktion Thomas Vinterberg
Manuskript Thomas Vinterberg og Tobias Lindholm

Kuppet i Chile og den danske venstrefløj

Af Jørgen Madsen

■ I tiden op til det chilenske valg den 4. september 1970 befinder den amerikanske ambassade i Santiago sig i en tilstand af forbløffelse og panik. For første gang i verdenshistorien ville en erklæret marxist tilsyneladende blive demokratisk valgt som præsident. Det var fjerde gang, at socialisternes leder, Salvador Allende, stiller op som præsident, og denne gang ser det ud til at lykkes.

Spinkel valgsejr

Der er kun én runde i et præsidentvalg i Chile, og i tilfælde af, at ingen kandidat opnår flertal, udpeger kongressen den med flest stemmer som vinder.

Når der stadig var forholdsvis ro i Santiago trods panikken i CIA og det Hvide hus i Washington, skyldes det bl.a. at den chilenske hærchef, general Rene Schneider, ved et offentligt møde udtalte sin støtte til den demokratiske proces, og definerede de væbnede styrkers rolle som den at opretholde forfatningen.

Det problem blev løst med hjælp af CIA og andre skumle chilenske kræfters hjælp. Kl.

8.00 den 22. oktober 1970 tager general Schneider på arbejde i sin Mercedes. Han blokeres af fire andre biler, bliver dødeligt såret og dør fire dage senere. Den hidtidige præsident Frei erklærede undtagelsestilstand og udgangsforbud. Lørdag den 24. oktober trådte kongressen sammen og valgte Salvador Allende til Chiles præsident med 153 stemmer for og 35 imod.

11. september

Militærkuppet den 11. september vælter Salvador Allende, som begår selvmord i præsidentpaladset. En militærjunta med general Augusto Pinochet i spidsen tager magten, og forfølgelsen af tidligere medlemmer af Folkeenheden og folk på den yderste venstrefløj sættes i gang. En dødskaravane rejser fra syd til nord og henretter i alt ca. 70 venstreorienterede fanger uden dom. Pinochet rydder alle modstandere af vejen, afskaffer demokratiet og udnævner sig selv til landets præsident.

Morten Lassens bog giver en udmærket beskrivelse af militærkuppet og ikke mindst USAs og CIAs rolle heri. Det vil være kendt fra datidens

litteratur, film m.m. så jeg vil her begrænse mig til bogens afsnit om udviklingen af solidaritetsarbejdet i Danmark.

Solidaritetsarbejdet

Verden over blev der taget initiativer til dannelse af solidaritetskomiteer, også i Danmark.

På det første repræsentantskabsmøde opfordres alle tilstedeværende til at "gøre det bedste for at undgå småstridigheder", og der opfordres til at danne en komite, som rummer alle partier fra det yderste venstre til Socialdemokratiet. Diskussioner for og imod Allende-regeringens politik skulle derfor foregå udenfor komiteens rammer.

Der blev nævnt to problemer for komiteen: 1. Hvem skal de indsamlede penge gå til? og 2. Komiteens fremtidige linje. Ville man sende pengene til Folkeenhedens kontor i Rom, som Moskva opfordrede til, eller skulle pengene gå til det mere revolutionære MIR.

På et senere møde fortsætter uenigheden, og Bo Rosschou fra LLO skærer igennem VS'ernes tøven:

Det, der foregår nu er

massearbejde, spredning af politisk propaganda mod juntaen og økonomisk hjælp til de dræbtes familier. Det er vigtigt at samle penge ind til dette arbejde, selvom det ikke er lige så spændende at samle ind til mælk og mad som til maskingeværer. Der blev stemt om det – 23 stemmer for at man afventer svar fra partierne i Chile. Mødet slutter med, at DKP-fløjen udvandrede.

Ved et nyt møde i Chilekomiteen den 17. december 1973 skulle sagen endelig afgøres. En chilensk repræsentant fra det kristne venstre, Luis Badilla, takkede for solidariteten og foreslog, at

støtten skulle gå til Romkontoret. Chilekomiteen fortsatte langt ind i 80'erne, men stod nu helt i skyggen af den langt bedre organiserede Komiteen Salvador Allende.

Bogen indeholder en omfattende oversigt over Allende-komiteens arbejde. IRMA-vin smager af blod, og andre aktioner mod forretninger, der fik at vide, at de støttede det chilenske militærregime.

IRMAs direktør, Børge Olsen gik i pressen med store helsides annoncer, men måtte senere indrømme, at vinen var "usælgelig". I stedet ville han sælge restlageret til en nedsat pris på 10 kr. pr. flaske, hvoraf han ville give én krone til den chilenske modstandsbevægelse.

Under en rejse til London arresteres Pinochet af det britiske politi efter en arrestordre fra det spanske politi. På grund af skrøbeligt helbred får han lov til at vende hjem til Chile, men her venter nye anklager. Han dør af en blodprop i december 2006.

Morten Lassen
Kuppet i Chile og den danske venstrefløj
Informations forlag
429 sider. 300 kr.

KULTURLIV

Film værd at se

Min mor
Marnie
Suffragette
The Hateful Eight
The Revenant
Youth

Den røde motor kommer!

Efter at Socialdemokratisk Ungdomsforbund (SUF) i efteråret 1919 havde brudt med Socialdemokratiet og havde været med til den 9. november at danne Danmarks Venstre-socialistiske Parti (VSP), forlod 32 afdelinger med ca. 3.000 medlemmer SUF, og de dannede den 1. februar 1920 Danmarks socialdemokratiske Ungdom (DSU). SUFs medlems-tal dalede dermed fra 10.000 til 6.300 i 63 afdelinger.

For at skaffe flere medlemmer i provinsen, hvor man især havde mistet medlemmer, besluttede SUF at gennemføre kampagnen "Den røde Motor kommer" i sommeren 1920, men af økonomiske grunde blev det udsat til sommeren 1921. Til formålet indkøbtes en motorcykel med sidevogn, og turneen startede i Helsingør den 9. juni og sluttede den 2. august i Herning efter at have besøgt byer i hele landet. I hver by blev der afholdt møder med stor tilslutning, og til at tale havde man udover SUF's egne medlemmer også ledende kammerater fra DKP.

Dorte Ellesøe Hansen har i Arbejderhistorie nr. 2-2015, som udgives af Selskabet til forskning i Arbejderbevægelsens Historie (SFAH), skrevet en interessant artikel "Den røde motorcykel" om turneen. Artiklen bygger ikke mindst på materialer fra DKU's arkiv. Arbejderhistorie kan bestilles hos SFAH c/o ABA, Hørsvinget 5, 2630 Tåstrup.

Arken 20 år

Kunstmuseet Arken, der i år kan fejre sit 20-års jubilæum, startede markeringen med udstillingen Kalejdoskop i den 150 meter lange kunstakse. Det bliver den hidtil største præsentation af museets egen samling. Udstillingen løber hele jubilæumsåret. En anden markering var indvielsen af Kunstens Ø, som skete den 24. januar. Hermed bliver Arken omgivet af vand, og med broer, laguner og klitter. Det var oprindeligt tanken, at museet skulle ligge ved vandkanten, som et strandet skib, men det lod sig ikke gøre af fredningsmæssige årsager.

Oscar nominering

Joshua Oppenheimers anden dokumentarfilm om myrderierne i Indonesien i 1965 "The Look of Silence" er nu blevet nomineret til en Oscar som bedste dokumentarfilm i 2015. Filmen har allerede modtaget et hav af priser på filmfestivaler verden over og fik også en Bodil i februar 2015.

Men det er ikke alle steder, at filmen er blevet godt modtaget. Det var meningen, at den i efteråret skulle have været vist på en litteraturfestival på Bali, men de indonesiske myndigheder meddelte, at hvis den ikke blev taget af programmet, ville man miste sin tilladelse til at drive festivalen. Det er paradoksal, at den ikke måtte vises på denne festival, der startede efter bombeattentaterne på Bali i 2002, som kostede 202 mennesker livet, og hvis formål er – ved at hævde principperne om forsoning – at hele sårene, men det gælder ikke, når det drejer sig om folkedrab, der kostede over 1 mio. mennesker livet. Man må håbe, også ud fra en politisk betragtning, at "Look of Silence" får en Oscar den 28. februar, for det kan være med til at åbne flere øjne for, hvad der skete i Indonesien i 1965.

Begge filmene er kommet som DVD og kan lånes på bibliotekerne, hvis man ikke har råd til at købe dem.

MINDEORD

En sidste hilsen til vores gode ven og kammerat

Mogens Hofman

Jørgen, Lars, Palle og Per

Kære Venner og Kammerater
Hjertelig tak til alle for venlig deltagelse ved **Mogens Hofman Andersens** bisættelse
Kærlig hilsen

Sonja, Martin, Nanja og familien

SPALTEN

Kære kammerater Kjeld og Kirsten.

Det har I s'gu ikke fortjent. Kammeraterne i Festivalledelsen og landsledelsen sender jer de varmeste og kammeratligste hilsener.

Kære kammerat "Den Røde Baron".

Vi er kede af, at det ikke går så godt.
En stor hilsen til dig og Kirsten fra kammeraterne i klubben. Vi håber, at du igen får det bedre, så vi kan mødes i klubben.

*Kammeratlig hilsen
Efterløns-pensionistklubben for
Jord og Beton, Tagpø, Isole-
ring og Jernbanearbejderne*

Kære kammerat "Den Røde Baron"

Vi ved at det er en svær tid for jer. Men vi håber alligevel at I kan holde humøret nogenlunde oppe.

Ud over at I er vores kammerater er I også vores personlige venner. Vi vil gøre alt for at hjælpe jer igennem den svære periode.

*Kammeratlig og kærlig hilsen
Martin og Eva*

Gode seje kammerat Kjeld

Du er gjort af et særligt stof. Brug det i kampen mod sygdommen. Du og Kirsten er i min og min families tanker. Fortsæt kampen.

Kammeratlig hilsen Betty

Åbent debatmøde om religion

KPID København indbyder til åbent debatmøde om religioners skadevirkninger, fredag den 12. februar kl. 19.30, Frederikssundsvej 82, NV.

Som oplæg til debat vises dokumentarfilmen *Illusionen om en gud* af den britiske biologi- og evolutionsprofessor Richard Dawkins.

Citerer:

"Når ét menneske lider af vrangforestillinger kalder vi det sindssyge – når mange mennesker lider af vrangforestillinger kalder vi det religion..."

"Religion kan ikke blot anses for at være harmløst nonsens, men er netop meget farligt – og potentielt dødbringende – nonsens. Derfor skal vi holde op med at behandle religion med en særlig respekt, som alt for længe har immuniseret den fra normal kritik og modsigelse" (Efter 11/9 2001)

Der vil være mulighed for at købe smørrebrød og drikkevarer. Mødet er åbent, men af hensyn til mad vil det være fint med en tilmelding på jelstrup@gmail.com

Kommunistisk Parti i Danmark / København

Frederikssundsvej 82A, København NV.

Tlf. 3888 2833.

Ny åbningstid:

Mandag – fredag 14.00–17.30. Tirsdag kun 11.00–14.00.

Lørdag 11.00–14.00

Se en del af vores udvalg på www.kommunisterne.dk under bogcaféen Ny-Tid

Bladfond

23/12-2015 – 22/1-2016

Amagerland	600,00
Indre by	700,00
Nordvest	500,00
Vest	890,00
Vestegnen	175,00

Bladfond i alt

2.865,00

Nye åbningstider på partikontoret

Kontoret på Frederikssundsvej 82 har fået nye åbningstider for ekspedition og telefon:

Mandag – torsdag
kl. 10.30–15.30

Udenfor åbningstiden skal der aftales tid.

kipid@kommunisterne.dk
Telefon 38 88 28 33

Tag med på Nordisk sommerlejr

■ Kommunisterne Nordiske sommerlejr finder i år sted i Sverige. Stedet er et naturskønt område i Ådalen ned til elven Tidan, tæt på Väterens sydspids, 40 km. fra Jönköping.

Vi skal bo på Kyrkevarn, et ferie- og aktivitetscenter, der kan tilbyde en række ferieaktiviteter som f.eks. kajakroning og ridning. Sommerlejrens svenske, norske og danske deltagere bor for sig selv i området og har et rigt og afvekslende program at byde på for både børn og voksne.

Planlæg din ferie nu

Sommerlejren finder sted i uge 28, altså fra lørdag den 9.

Kano og kajakroning på Tidan

En tur på Islandsk hesteryg gennem skoven

Sommerlejr i Sveriges smukke natur

juli til lørdag den 16. juli.

Pris for deltagelse er 1500 kr. og 300 kroner for børn op til 15 år. Prisen dækker opholdet, fuld kost og sommerlejrens arrangementer, herunder afslutningsfest med festmiddag.

Tilmelding kan ske frem til 15. maj.

Stor demonstration i Berlin

Den årlige æresdemonstration for Rose Luxemburg og Karl Liebknecht tiltrak arbejdere fra det meste af Europa

■ Traditionen tro summede Berlin af rødt træf, der med en massedemonstration gennem byen ud til gravstedet, mindedes de revolutionære kommunistiske partistiftere og ledere, Rosa Luxemburg og Karl Liebknecht, der blev snigmyrdet af det tyske politi i Berlin den 15. januar 1919.

Også fra Danmark deltog en større delegation af fagforingsfolk, kommunister og

andet godtfolk. Også KPID deltog med en delegation.

Under weekendens store træf blev der afholdt en række møder og workshops, arrangeret af de tyske kommunister, hvor diskussionerne naturligvis drejede sig om solidaritet og fælles kamp i den skærpede klassekamp og den fremvoksende aggressive fascisme.

-hn

Faglig ungdom i aktion

3F Ungdom og erhvervsskoleelever gik på gaden i landsaktion

■ Det skorter ikke på smarte ord, der bare skal dække over arbejdsgiverforeningers og deres politikeres hede drøm om at få sænket lønningerne. "Det skal kunne betale sig at arbejde" lyder det. Ja, derfor kæmper vi for en løn vi kan leve af. Seneste skud på stammen var begrebet "Indslusningsløn". Det satte de unge faglige på plads med parolen:

Indslusningsløn er bare lav løn

I forskellige byer gik de unge faglige på gaden med løbesedler mod forslaget om indslusningsløn, der i denne omgang skulle ramme flygtninge der kommer i arbejde, uanset deres uddannelse. 3F ungdom siger i løbesedlen: Vi har allerede indslusningsløn i Danmark. Den hedder lærlingeløn og er på omkring 70 kr. i timen. Når de er udlært kommer de på lige vilkår med deres danske kolleger. Det er vellykket integration. Hvis de indfører ny indslusningsløn vil det skabe en ny underklasse, der aldrig vil komme til at tjene mere. Det vil presse de

En af de aktive unge fra 3F Ungdom i gang med at uddele løbesedler på Nørreport i København

danske løn- og arbejdsforhold, udtaler de, og fastslår kravet om lige løn.

Den massive modstand har foreløbigt fået regeringen til at trække forslaget.

-bc

Vi må reagere beslutsomt mod Kapitalens offensiv

USA, EU og NATO bærer et enormt stort ansvar for slagting af folkene.

Af Arne Cheller

■ Det kommunistiske "Initiativ" er en samarbejdsplatform for europæiske kommunistiske partier fra medlemslande i EU, associerede relaterede stater og andre europæiske lande. På nuværende tidspunkt deltager 30 partier inklusiv KPID. Initiativet samles mindst en gang om året, hvor partierne udveksler erfaringer, diskuterer og tager beslutninger.

Den 8. december 2015 blev der afholdt årsmøde i det kommunistiske "Initiativ". Mødet fandt sted i Bruxelles. Efter drøftelse og udveksling af synspunkter på mødet blev følgende to udtalelser vedtaget:

Opråb til Europas arbejdere

Udviklingen i Syrien, Mellemøsten, Nordafrika og Ukraine understreger, at Kapitalens aggression mod folkene intensiveres. Vor tids imperialistiske modsætninger er skærpede, og det fører til militære interventioner og krige som koster folkene dyrt, og som forårsager store strømme af flygtninge og indvandrere.

USA, de imperialistiske alliancer i EU og NATO og deres allierede i de forskellige regioner spiller den ledende rolle i denne farlige udvikling. For at fremme deres mål, udnytter de bl.a. de kriminelle i den "islamiske stat" i Mellemøsten og bevæbnede fascistiske bander i Ukraine.

De Kommunistiske- og arbejderpartier, der deltager i "initiativet", har dette opråb til arbejderne:

- Styrk kampen mod jeres landes deltagelse i planerne for de imperialistiske magter
- Styrk kampen for solidaritet med flygtninge og folkene der er ofre for imperialismens interventioner
- Styrk kampen mod monopolerne, kapitalismen og de borgerlige stater, som forårsager de imperialistiske interventioner og krige

Offensiven mod arbejderklassen

Syv år efter udbruddet af den kapitalistiske krise, under forhold med svage økonomiske vækstrater og bekymring for nye økonomiske kriser, har kapitalen intensiveret deres offensiv mod arbejderklassen og andre grupper for at gennemføre den kapitalistiske omstrukturering.

Resultaterne er smertefulde: Højere arbejdsløshed, afskaffelse af kollektive overenskomster, reduktion af løn og pensioner, udvidet beskatning, udvidelse af fleksible ansættelsesformer, forhøjelse af pensionsalderen, privatiseringer, kommerialisering og undergravning af sundhed, velfærd og uddannelse og en intensiveret nedgraving og ødelæggelse af det naturlige miljø.

Det arbejdende folks kamp udvikler sig i mange lande under meget vanskelige forhold. Den herskende klasse søger at forhindre en udvikling i klassekampen, og enhver udfordring af dens dominans undertrykkes. Foranstaltninger for at begrænse retten til at strejke, for at begrænse fag-

foreningerne og de politiske rettigheder gennemføres overalt i Europa.

Kapitalen styrker anti-kommunismen. Den anti-kommunistiske gift bliver navnlig brugt mod de unge gennem fordrejninger og anti-historiske fremstillinger i skolesystemet, massemedier og i andre sammenhænge. Foranstaltninger til at forbyde kommunistisk ideologi og kommunistiske partier, og dermed hæmme deres aktivitet er på forskellige måder gennemført i Ukraine, Kasakhstan, de baltiske lande, og i Øst- og Centraleuropa.

Under påskud af "bekæmpelse af terrorisme" bliver begrebet radikalisering strafbart, dvs. kampen for frigørelse fra borgerlig ideologi, kampen for sociale fremskridt og omstyrkelse af det rådne udbyttersystem, kapitalismen, bliver strafbart. Oplevelsen af det kapitalistiske barbari fremhæver nødvendigheden af

det socialistiske samfund, og afskaffelse af det ene menneskets udbytning af det andet.

Kina ændrer militær kurs

■ Umiddelbart før nytår vedtog Kina en ny lov om anti-terror. Som noget nyt indeholder den bl.a. en paragraf, som giver det kinesiske militær mulighed for at deltage i anti-terroraktioner udenfor landets grænser.

En talsmand for det kinesiske forsvarsministerium, Yang Yujin, udtaler, at Kina har en proaktiv holdning til at deltage i det internationale samarbejde mod terrorisme. Samtidig slår han fast, at hvis kinesiske styrker skulle blive udstationeret udenfor Kinas grænser, vil de overholde alle internationale regler, inklusive enkeltlandes ret til selvbestemmelse og suveræniteten.

Køb og læs KOMMUNIST

Abonnement:

1 år 275,- kr.

1/2 år 165,- kr.

Studerende 1/2 år ... 50,- kr.

Elitestyrker "Tigerne"

Der har verseret forskellige rygter om, at Kina vil deltage aktivt med 5000 elitesoldater fra Shenyangs Militære Regions "Sibiriske tigere" og Lanzhou Militære Regions "Nattigrener". Begge er specialstyrker. Der spekuleres i om det betyder, at Kina vil deltage sammen med Ruslands styrker i Syrien. Der findes nemlig militante islamister som kommer fra den kinesiske provins Xinjiang.

Det kan også tænkes at beslutningen har baggrund i de ekspanderende terrorangreb i Afrika og USA's voksende militære tilstedeværelse i Afrika.